

De Democratie, Zo Te Zeggen ...
(frivool over het serieuze — politiek
essay) — in Dutch

Иванчо Йотата Иванчо Йотата

2025-12-29 2025-12-29

Contents

DE DEMOCRATIE, ZO TE ZEGGEN ...	2
(frivool over het serieuze — politiek essay)	2
— in Dutch	2
DE DEMOCRATIE, ZO TE ZEGGEN ...	21
(frivool over het serieuze — politiek essay)	21
— in Dutch	21

DE DEMOCRATIE, ZO TE ZEGGEN

...

**(frivool over het serieuze – politiek
essay)**

– in Dutch

**Van Jotata - Atatoj, 2021,
ook bekend als: Ivancho Jotata, Ochnavi Atatoj, Ivan
Bugarow, Jotabash Giaurgi, Nostradamus Buladamus, en
onder andere kloonnaamen**

Samenvatting: Ik geef hier in humoristische vorm uitleg, waarom ik de democratie niet mag, wat het mist om goed genoeg te zijn voor intelligente mensen. Deze verklaringen zijn er meer dan een dozijn, ze hebben vaak geen lege doorsnede, d.w.z. sommige ideeën herhalen zich, maar op deze manier worden de dingen beter uitgelegd, ik heb de verschillende facetten van dit vaak onbegrepen sociale fenomeen laten zien. Omdat het er van een afstand goed uitziet, maar in wezen gewoon een mooie leugen is.

[The idea for illustration is in placing of one picture in a frame under the title and the author, which has to be square and probably 450 x 450 pixels (because I use usually 525 x 725 for the cover and then multiply by 3, when necessary). The picture is a waist portrait of young Greek woman representing Miss Democracy. She is with long straight nose, probably blond, smiling, crowned with a diadem with 6 five-rayed stars made of some light blue or green precious stone, she is clothed with a piece of cloth, fastened at the left shoulder with a golden brooch in form of a star, which leaves the right (and well formed) breast open, and on the border of this cloth, diagonally, beginning at the left shoulder and passing under the right breast, is read DEMOC(R). Then her right hand is little raised from the elbow and she holds in it a whip, while the left is nearly horizontal and with it she shows ... the sign of the fig.]

[Opening remark: I want to tell you that I do NOT know this language entirely, i.e. I have never studied it, or read in it, or spoken! All translation is done with the use of computer translators, yet ...

very *carefully* and with *feeling*. This means that I have translated small portions, compared at least two input languages in dubious moments, where the languages were as follows: the original was German, then I translated alone in English, then in Italian with the use of the computer, then in Russian alone, and then in all left languages, which I hope to exceed in their number the ... dozen, using the most suitable one plus the English! How was this possible, when I don't know these languages, and especially when the text is not elementary, this is scientific (although popular) publication, and with quite long and twisted sentences?

Well, I wanted for a long time to show (to myself) that, after a quarter of a century amateur linguistic investigations, I can *understand* at least a dozen of languages in reading. Yes, and here I was reading my *own* work in these languages, what was a big (intellectual) fun for me. I thought about practically each foreign word, given to me by the computer, for to check whether it *can* mean this or not, and this, for one thing, because these translators made quite often *big* blunders, falling into difficulty to guess the right *context* of the word or phrase (or idiom), and for another thing, in order to check myself about my guesses. I hope the result is not bad, because the topic is exceedingly important for the entire world. In this way I have fulfilled another important task, to check the suitability and easiness of practically all *contemporary European languages*. After all this long work I can definitely say that this is my swan song in the political matters.]

[Opmerking (naar Duitse variant): Ik zal dit materiaal, in tegenstelling tot mijn andere materialen, eerst in het Duits schrijven, dus laat me uitleggen waarom ik deze beslissing heb genomen. Op de *tweede* plaats blijft dit, die Duitse taal is beter gekwalificeerd dan de Engelse, en ik wil ook vertaling naar het Italiaans maken, maar ik ken de laatste niet zo goed om dit alleen te maken, en zal computervertalers gebruiken, waarbij ik alleen de kant-en-klare vertaling controleer (wat ik al eens heb gedaan); en hoe dan ook, de Engelse taal is een ... miskraam tussen de talen, nietwaar? En ten eerste wil ik mijn Duits verbeteren, wat ik nooit zal doen, totdat ik in het Duits begin te denken; toch betekent dit dat ik meer fouten zal maken dan normaal, voor wat ik mijn lezers verzoek te verontschuldigen. Misschien is dat genoeg.]

Inhoud

0. Definitie
1. Onmogelijkheid van deze oplossing
2. Deze procedure wordt nergens anders gebruikt

3. De democratie in het oude Griekenland
 4. Nul oplossing
 5. Strategische en tactische overheid
 6. Geweldig en onredelijk!
 7. De beste ... fopspeen voor de mensen!
 8. Er is een slechte representativiteit
 9. Verdeling van de bevoegdheden
 10. Wettigheid versus moraliteit
 11. Moreel beeld van politici
 12. Vrouwelijke heerschappij
 13. Andere momenten
 14. Voor- en nadelen
 15. Slotopmerkingen
-

0. Definitie

Ik denk dat het duidelijk is wat ik hier bedoel, maar laat ik dit expliciet zeggen. Ik zal hier spreken over de wijdverbreide in de afgelopen twee eeuwen in het Westen, en nu ook in het Oosten, **rechtse democratie**, die verschilt van het Oud-Griekse origineel, evenals van de democratische *elementen* in het oude Rome of eerder, en meer nog van de linkse of volksdemocratie. Want sinds de oertijd werden democratische elementen toegepast, ook tussen de dieren, maar dit is nog geen democratie. Anders gezegd, deze democratie vereist *vrije verkiezingen* voor heersers, zodat degene die meer geliefd (of minder gehaat) wordt, gekozen wordt. En het volk stemt op partijen, op hooggeplaatste personen, die ze niet kennen, en het gewone volk kan geen goede beslissing nemen, omdat ze de regering van de staat niet begrijpen, en zulke verkiezingen worden *nergens anders* toegepast, omdat gewoonlijk enige kwalificatie is vereist, enzovoort, enzovoort.

Ik heb hier al vele malen over gesproken, uw Jotata kan niet over zo'n interessant en verkeerd begrepen gebied springen, kan het zichzelf niet toestaan het te negeren, en heeft ook verschillende voorstellen gedaan om de regering te verbeteren (althans in zijn NAPUK-partij, in de Codex), maar hier zal ik dit onderwerp in meer detail en in zijn volledigheid bespreken. Waarom? Nou, omdat er veel landen zijn waar dit niet goed werkt, omdat (praktisch) voor dit doel de twee Wereldoorlogen worden gevochten, omdat dit één openlijke *Bamboozling*-bedrog is, en er moet iemand zijn die de ogen van de massa opent. Eerlijk gezegd ben ik niet de beste, die dit heeft gedaan, er is iemand die de waarheid in de kortst mogelijke vorm heeft verteld, en dit is de bekende Oscar Wilde, alleen heeft

hij het woord *bludgeoning*-knuppelen gebruikt, wat zoiets betekent als slaan met een *cudgel*-knuppel, wat ik zou hebben vervangen door mishandelen. Dus hij heeft gezegd dat *de democratie het Bludgeoning is van het volk, door hetzelfde volk, en in de naam van (voor) opnieuw hetzelfde volk!* (En als ik nu nadenk over de vraag, waarom ik niet zo slim ben als hij, kan ik er maar één reden voor vinden, want ik ben geen ... homoseksueel! Waarschijnlijk omdat deze mensen erg gevoelig zijn, want voor hen is de seks geen drek voor de proliferatie van zoogdieren en andere biseksuele dieren, maar een soort uiting van emoties. Nou, dit werd gezegd voor de lol, maar wie kan er zeker van zijn dat het niet zo is met deze mensen?)

1. Onmogelijkheid van deze oplossing

Ah, beste lezers, ik voel me een beetje ongemakkelijk om zulke elementaire dingen uit te leggen, maar dit komt omdat we onszelf niet graag vragen stellen, ons denkvermogen oefenen is niet een van onze geliefde bezigheden, wij, dwz de massa, houden van acties, niet denken. Zelfs ik heb mezelf de vraag over de verkiezingen *van onder* niet gesteld, totdat ik toevallig, rond mijn 25e, heb gehoord dat zo'n keuze *princiepelijk onmogelijk is!* Maar ik heb mijn verzachtende omstandigheden, dat ik toen gewoon ... gelukkig was, om mezelf vragen te stellen, en ook onze verkiezingen onder het totalitarisme waren volkomen overbodig, alleen demonstratief, om ermee te paraderen, het was niet zoals vandaag, toen ik deze kwestie al in 1991-92 heb geanalyseerd en mijn conclusies heb getrokken.

Hoe het ook zij, de waarheid is dat om te kunnen kiezen men goed moet weten, niet alleen het vakgebied, maar ook de kandidaten die meedoen, of, bij wijze van uitzondering, het vaststellen van superioriteit van de concurrenten moet heel gemakkelijk en duidelijk zijn. Dat laatste gebeurt wanneer een duel, ook tussen dieren, plaatsvindt; en het gewone volk heeft natuurlijk geen idee van heerschappij of economie of wetten of public relations (d.w.z. de kunst om de massa te *misleiden*) enzovoort. Belangrijker hierbij is echter dat de mensen onvoldoende kennis hebben van de kandidaten voor Kamerleden en daardoor niet in staat zijn de juiste keuze te maken. Dit, wat ze weten over de kandidaten, zijn *onbelangrijke* zaken als: uiterlijk, gedrag, omgangsvormen, manier van spreken, geliefd type vrouw of man voor hen, het merk van hun auto's, hun kennissen, politieke geaardheid, maar dit is niet voldoende om een juiste keuze te maken. En de mensen laten nogal eens hun onverwachte kanten zien, zelfs als men vele jaren met een ander samenleeft ... van kont tot kont (om zo te zeggen), zodat uiteindelijk de kiezers bijna altijd teleurgesteld blijven.

Dus, het is *onmogelijk om van onderaf* een competente keuze te maken, omdat de kiezer *meer* moet weten dan de persoon die

hij kiest, beter dan hij of zij in deze zin zou moeten zijn, om een competente keuze te kunnen maken, maar als hij beneden blijft, weet hij bijna altijd *minder* dan deze persoon! Zodat de keuze alleen juist is wanneer de kiezer personen kiest die onder hem blijven, of wanneer ze hem niet veel overtreffen in hun capaciteiten, id est wanneer ze *zoals hij of dommer* zijn. En meestal wordt het zo gedaan, er worden verschillende commissies of jury's gekozen, maar dan uit hun collega's in het veld. Alleen dit is voldoende om de democratie door te strepen, maar we gaan verder.

2. Deze procedure wordt nergens anders gebruikt

Welnu, dit zijn voor de hand liggende dingen, want in elk specifiek domein of competitie bestaan speciaal gevormde jury's; het is zo in de sport, in de studie, in de productie, overal; en als dat bij de rechtbanken niet zo is, dan komt dat omdat er een soort willekeurige keuze moet worden toegepast en in dit geval is speciale kennis niet nodig. Zodat deze procedure in zijn kern *verkeerd* is, en om deze reden werd het niet toegepast in de duizend jaar van de menselijke geschiedenis, alleen voor een paar eeuwen in het oude Griekenland, en in de laatste 1-2 eeuwen. Sta me toe u eraan te herinneren dat toen de democratie werd ingevoerd in het oude Griekenland, door ene Pisistratus, de massa dit *niet* heeft willen accepteren, ze dachten dat dit een truc van de heersers was, meer nog omdat deze man een tiran was! Vandaar dat de mensen in de oudheid helemaal niet zo dom waren als we nu bereid zijn te nemen, ze waren zelfs nog *slimmer* en *moreel*, ze geloofden dat regeren een kunst is, die veel talenten van de persoon vereist, en ook dat de democratie *gunstig* is voor de heersers, wanneer het werd ingevoerd door een tiran.

Zodat we van tijd tot tijd moeten nadenken, een blik terug in de geschiedenis moeten werpen, en als iemand aanneemt dat onze geschiedenis helemaal verkeerd is, en we moeten erop spugen, dan kan ik alleen naar hem of haar spugen, omdat dit nogal dom gedrag is, we moeten onze voorouders eren. Maar het gaat niet alleen om onze voorouders, ook vandaag wordt *pure* democratie nergens anders gebruikt, alleen enkele democratische *elementen*, als de keuze moeilijker is dan normaal, als er veel kandidaten zijn, als een soort *willekeurige keuze*, als *aanvullende* eis. Het is onmogelijk om zulke dingen voor te stellen als bijvoorbeeld: de studenten kiezen hun leraren, of de patiënten hun medici, of de soldaten hun generaals, enzovoort, en als men aanneemt dat dit mogelijk is, dan moet hij, althans onbewust, veronderstellen dat dit een grap is. Ja, maar we geloven, omdat we gewoon dom zijn.

3. De democratie in het oude Griekenland

Hoe was het in het begin, ah, in het oude Griekenland? Nou, het was er in die tijd slavenmaatschappij, niet zoals veel later in de VS, nee, een mildere en mooiere slavernij, kan worden gezegd, toch waren er slaven, om zeker te zijn. Wat betekent dat er sterke wetten waren, de samenleving goed ontwikkeld was (voor die tijd), de mensen rijk leefden, en als we uitgaan van de Latijnse zin dat de mensen eerst twee dingen willen, *panem et circenses*, of brood en spelen in het Nederlands, dan hadden ze genoeg brood maar weinig spelen en waren daardoor bijna altijd ontevreden. En deze wijze tiran heeft gedacht (volgens Jotata), dat het beter zou zijn geweest als hij hun monden had kunnen dichtstoppen, alle verantwoordelijkheid op hun schouders had kunnen schuiven, maar toch uit hen kon worden gekozen, hij en de andere aristocraten. Dit was een briljante droom, hij had ook over alle details nagedacht, maar zijn domme mensen wilden niet bijten in dit aas, zodat hij enkele van de oude wijzen (Solon, als ik me niet vergis) heeft gevraagd om de mensen uit te leggen, dat het op deze manier ook voor hen beter zal zijn.

En hoe was daar alles georganiseerd? Welnu, in hun Areopagus-parlement werden door 10 personen gekozen uit elk van de 50 zogenaamde *dems*-genera (of grote families), wat samen 500 mannen maakte (geen vrouwen natuurlijk), die alle belangrijke vragen hebben behandeld, ze waren ook de rechtbank. Merk echter op dat in die tijd de vrije mannen in Athene ten hoogste 10 duizend mensen moeten zijn geweest, maar ik vermoed dat hun aantal niet hoger was dan 5000, want voor elke man waren waarschijnlijk vrouw en moeder, een paar kinderen, en 5-10 slaven, zodat de mensen die hebben gekozen 1/10 van alle mensen daar waren (ervan uitgaande dat de stad 50 tot 100 duizend mensen heeft gehad). En dit geeft één op tien, en ook in één geslacht of familie of gebied, zodat deze mannen elkaar goed kenden, of dan wisten wie van hen hoger staat, en daarom gekozen zouden moeten worden. Dit heeft vrijwel niets te maken met de huidige verkiezingen, waar slechts één op de meer dan 10 duizend vrijwel onbekende mensen wordt gekozen. Ja, maar desondanks werden de uitverkorenen zeker vervangen door nieuwe, en de *hele* democratie werd veranderd met periodes van dictatuur, en vice versa! Zodat ook toen al werd gezien dat *alleen* democratie *geen* goede oplossing is voor het probleem van regeren.

4. Nul oplossing

Goed, tot nu toe hebben we ontdekt dat, anders gezegd, mensen, die *niets begrijpen*, personen kozen die *ze niet kennen*, en daarnaast hebben de kiezers *geen documenten nodig voor welke beroepskwalificatie* dan ook van de personen, wat in feite een soort waanzin is! In deze situatie is het volkomen normaal om te veronderstellen dat een dergelijke oplossing onmogelijk is, en we moeten het uit de sfeer

van sociale heerschappij gooien zonder verdere discussies. En dit ondermijnt de hele democratie, omdat, in omgekeerde volgorde, als we bepaalde kwalificaties nodig hebben, kan dit leiden tot discriminatie van sommige personen (die om verschillende redenen geen kwalificatie hebben), om de personen te kennen die moeten worden gekozen in een hele staat is vandaag de dag direct onmogelijk, en het onderwijzen van de gewone massa op het gebied van regeren, economie, en andere gebieden is een duidelijke utopie. Zodat er, zoals de zaken er nu voorstaan, hier gewoon niets meer aan te doen is, en de communisten hadden gelijk toen ze de volksdemocratie hebben uitgevonden! Wat waar is, en ook ... niet waar, hangt af van de doelen die we ons hebben gesteld (waarover ik verder zal spreken).

En wat is deze nuloplossing? In twee woorden, dit *is* een oplossing, maar die is triviaal en niet interessant, en die is meestal niet nodig om te "zoeken", omdat het voor de hand ligt. Dit komt van de oplossing van een lineair homogeen stelsel vergelijkingen (zeg: $A_{11} \cdot X_1 + A_{12} \cdot X_2 + A_{13} \cdot X_3 = 0$, dan $A_{21} \cdot X_1 + A_{22} \cdot X_2 + A_{23} \cdot X_3 = 0$, etc.), welk systeem heeft altijd de oplossing, waarbij alle onbekenden (X_j) 0 zijn, maar het is niet nodig om echt naar deze oplossing te zoeken. Dit betekent dat in plaats van de officiële verkiezingen een gebruikelijke willekeurige keuze kan worden gebruikt, of dan kan de keuze worden gemaakt door een geautoriseerde instantie (hoe het gebeurt wanneer een demissionaire regering wordt gekozen). Ja, maar als het zo wordt gedaan, is stemfraude onmogelijk, en dat is iets wat de machthebbers niet willen, en we zijn ook nog niet klaar met ons onderzoek.

5. Strategische en tactische overheid

Hoe we al hebben gezien, de democratische keuze volkomen ongeschikt is voor het kiezen van de juiste personen, maar desondanks wordt het vaak gebruikt en gaat het *niet altijd* slecht, zodat we hier en in het volgende paar punten zullen proberen het antwoord te vinden op de vraag: hoe is het mogelijk dat incompetenten toch hun werk kunnen doen? Hierdoor is het nu al tijd om onderscheid tussen *strategische* en *tactische* heerschappij te gaan maken. De strategie is de kunst om dergelijke methoden te gebruiken, die leiden tot totale vernietiging van de vijand (de wortel is hier gerelateerd aan het malen, zoals in de woorden: straat, estrade, slavische 'strivam'-malen enz.), en de tactiek is de kunst om de dingen als een goed geolied uurwerk te laten werken (om te zeggen tic-tac). Ik leg deze dingen uit om u de kans te geven de etymologie van deze oud-Griekse woorden beter te begrijpen, maar om het makkelijker te zeggen, de strateeg is degene die alleen kan eisen, maar er niet geïnteresseerd is of dit, wat hij wil, kan worden gedaan of niet, terwijl

de tacticus de doener is, de uitvoerend directeur, die moet weten wat kan en wat niet.

Hieruit kan men tot de conclusie komen dat in een gezin de geboren strateeg de vrouw is, die alleen maar kan willen (zeg: drie keer per dag, of je kunt je gemakkelijk voorstellen dat ik niet voor altijd bij je zal blijven), en de man is de geboren tacticus (wie weet dat één keer ook voldoende is, als hij het kan maken om minstens 10 minuten, en nog beter 15). In Bulgarije hebben we ook het gezegde dat de man het hoofd is, maar de vrouw de nek. Veel mensen, ook ik in het verleden, denken dat deze functieverdeling niet nodig is en dat één persoon, die beide functies kan vervullen, de voorkeur verdient, toch moet dit niet zo zijn, hier om psychologische redenen, maar soms om functionele (hoe is het met de twee geslachten — dit vergroot de diversiteit in de volgende generaties). Zodat, als we hier een sterke differentiatie van functies hebben, dit goed zou zijn geweest, maar de parlementsleden zijn, enerzijds, *incompetente* personen, en daarom alleen geschikt voor strategen, en anderzijds, wanneer sommigen van hen latere ministers worden, ze proberen ook de functies van tactici te vervullen, en dit gaat vaak mis. Op dit gebied moet wat betere differentiatie worden uitgevoerd (met wat ik denk later te behandelen).

6. Geweldig en onredelijk!

Hier zal ik komen, aan het einde van het materiaal, bij de bovenstaande titel, maar wil eerst twee momenten uitleggen, die er een beetje mysterieus uitzien. De ene is het antwoord op de vraag: wanneer het zo is, dat hier mensen, die niets begrijpen, personen kiezen die ze niet kennen, en bovendien geen documenten nodig hebben voor kwalificatie, hoe is het dan mogelijk, dat ze in veel gevallen een goede keuze maken, of ook, in sommige andere landen en momenten, altijd een slechte keuze (zoals bijvoorbeeld in Bulgarije)? Welnu, het is goed om onze vraag een beetje te vereenvoudigen, en in plaats van parlementsleden ... appels te hebben, die in een mand worden geplaatst en er hetzelfde uitzien als ze met de vingers worden aangeraakt; en dan is de vraag: hoe kon het gebeuren dat als we niet in de mand kijken, maar gewoon een hand uitstrekken om een appel te pakken, deze appel altijd goed, respectievelijk slecht zal zijn? Ah, dit moet duidelijk zijn, dit kan alleen dan gebeuren, als alle appels hetzelfde zijn, toch? En het is min of meer zo met onze parlementsleden, er zijn geen principiële verschillen tussen hen; en er zijn ook de partijen die belangrijk zijn, niet zozeer de personen. Maar als de situatie zo is dat niemand wonderen kan doen, dan elke uitverkorene zal uiteindelijk slecht worden.

En ook van de kant van de Kamerleden: hoe kan het dat wie dan ook gekozen wordt, zijn werk even goed (of dan slecht) kan vervullen?

Ook hier is het antwoord eenvoudig: wanneer ofwel het werk heel gemakkelijk is, zodat iedereen het kan vervullen, of wanneer niet hij (of zij) alleen het werk doet, maar zijn ondergeschikten (bijvoorbeeld in de ministeries), die competente personen moeten zijn. Zodat u ziet, dat onder de democratie de verkiezingen ook niet zo belangrijk zijn; ze spelen een meer invloedrijke rol over de heerschappij van de staat of regio dan onder het totalitarisme (wanneer ze *geen* enkel effect hadden op de uitverkorenen — ze zouden ook zonder verkiezingen in de regering zijn opgenomen), maar niet zo groot als de mensen raden het. Alles is bedrog en zwendel (of *bamboozling*), deze verkiezingen van onderaf zijn ongetwijfeld *onredelijk*, maar juist *dit* is wat ze zo geweldig en ingenieus maakt, dat geen gewoon of middelmatig persoon op dit idee zou zijn gekomen! Want, u moet weten, dat het genie heel dicht bij de domheid blijft. Dus ook hier, iets dat is *in tegenspraak met het gezond verstand* kan (in een ander licht, om zo te zeggen) briljant slim blijken.

7. De beste ... fopspeen voor de mensen!

Ja, dit is allemaal slecht, maar het slechte en het goede in deze wereld zijn nauw verwant, ze gaan hand in hand, of, zoals een bekend gezegde zegt, zelfs de duivel is niet zo zwart als hij is geschilderd (en dan zou ik eraan willen toevoegen dat de God zelf niet zo wit is als men over Hem denkt), en het blijkt dat in een ander licht dit er niet zo slecht uit kan zien, als men zou hebben aangenomen! En echt, de democratie is *minder effectief* dan elke sterke gecentraliseerde regering, de manier waarop de verkiezingen worden uitgevoerd is op zijn minst komisch, de politici zijn gemakkelijk te *veranderen*, *elke* partij is *slecht*, als ze op lange termijn worden genomen, meerdere meningen verhinderen dat de juiste beslissingen worden genomen, er is overal onnodig lawaai, enzovoort; ik zou ook willen zeggen dat de democratie zich ervan bewust is dat elke beslissing slechts *tijdelijk* is, en dat ze dit *verwacht*, ze zou alleen worden belemmerd als een juiste beslissing van de problemen zou worden gevonden (omdat een dergelijke situatie de circussen zal verminderen, dus de mensen zullen teleurgesteld zijn)!

Maar als we dit alles vergeten en de dingen vanuit een *psychologisch* oogpunt bekijken, dan blijkt dat de massa dit bedrog *houdt*, omdat elk levend object de andere objecten in de buurt met iets wil bedriegen! Ja, we willen de anderen bedriegen, en ook *door de anderen bedrogen worden*, wat ons openlijk het Latijnse gezegde *Mundus vult decipi* zegt! We willen tegen elkaar liegen, en kijk hier, de democratie komt en geeft ons deze kans, dit maakt ons (met uitzondering van mij, natuurlijk) gelukkig, we willen haar bijna omhelzen, deze Miss Democratie. Ik noem dit het *sluiten* (of verstoppen) *van de monden* van de mensen, op dezelfde manier hoe

een zuigeling wordt gepacificeerd met een kunstmatige tepel! Want wat is het doel van een fopspeen? Ah, tweezijdig, voor één ding om de baby te misleiden dat hij (of zij) een echte moederborst in zijn mond heeft (wat hier betekent dat de gewone mensen degenen zijn, die de heersers kiezen en over het algemeen belangrijk zijn), en voor een ander ding, om de borst van de moeder te beschermen (hier om het politieke systeem te behouden, want de politici veranderen, maar de democratie blijft). En niet te vergeten het psychologische moment, dat de mensen werden gevraagd, en nu moeten ze zich goed gedragen tot de volgende verkiezingen. Nou, goed doordacht, echt briljant, uitstekende fraude!

8. Er is een slechte representativiteit

Dit is iets dat alsof niemand het merkt, iedereen aanneemt dat het precies zo moet zijn, dat de Volksvergadering (zoals het in het Bulgaars wordt genoemd) gekozen moet worden als vergadering van alle aanhangers van partijen, maar dit klopt niet! Het is niet goed, want op deze manier krijgen we een vergadering van *partijen*, een grote commissie van vertegenwoordigers of afgevaardigden van alle partijen, en dit zijn *verschillende* dingen, omdat, om een voorbeeld te geven, in Bulgarije minder dan de helft van de bevolking deelneemt aan de verkiezingen, en dit al 20 jaar. Dit gebeurt om de simpele reden dat de mensen, net als jouw Jotata, geen geschikte partij kunnen vinden om op te stemmen, maar hoe het ook zij, waarom zouden deze mensen worden uitgesloten van de samenleving, alleen omdat ze niet willen deelnemen aan dit dom spel? Wel, ik geef toe dat er altijd domme mensen zullen bestaan, die enthousiast zullen zijn over nieuwe dingen (wanneer al lang bekend is dat er niets nieuws onder de zon is), die aandacht zullen besteden aan alle commerciële advertenties, of altijd klaar staan om bijvoorbeeld onder de pet te kijken om daar een nummer te vinden waarmee iets te winnen is (met de waarschijnlijkheid dat op 1 juli en in het midden van Europa, in Wenen zal het ... beginnen te sneeuwen), enz., d.w.z. mensen die bereid zijn deel te nemen aan dit democratische spel, maar dit betekent niet dat de andere, serieuzere mensen, moeten worden *gediscrimineerd*.

Er zijn hier dus twee benaderingen: ofwel doen we afstand van de partijen, ofwel bouwen we een *representatieve steekproef* van de bevolking in het Parlement, ofwel *beide* dingen samen. De partijen zijn natuurlijk niet nodig, er kan op *personen* worden gestemd, en deze laatste kunnen al dan niet tot een partij behoren; als het een paar eeuwen eerder moeilijk te doen zou zijn geweest, dan zijn er vandaag de dag geen problemen om voor honderden of meer personen en in een groot land stemmen te organiseren, niet in vergaderingen en niet op één dag, maar, laten we zeggen, in

een week en via Internet. Dan kan een representatieve steekproef worden gekozen door een gewone willekeurige selectie, maar ook met andere parameters (zoals: leeftijd, geslacht, etniciteit, inkomen, etc.), en dit zal een *echte* nationale vergadering zijn (waarbij bv. als het over het huidige Bulgarije gaat, de zigeuners ergens rond de 25% moeten zitten en de Turken rond de 35%). Deze personen mogen, natuurlijk, niet regeren, maar om hun mening te geven over alle belangrijke kwesties zal zo'n instantie in het Parlement heel belangrijk zijn! En dan kunnen heel gemakkelijk partijen worden gekozen op basis van hun percentage in het gekozen (of willekeurig gekozen) parlement; ik bedoel *hoeveel* personen, en wie precies, dit zal het bestuursorgaan van elke partij zeggen. Zodat deze dingen, natuurlijk, gedaan kunnen worden, als we dit maar willen.

9. Verdeling van de bevoegdheden

Ik zal hier één briljante gedachte tot uitdrukking brengen en u toestaan mij te citeren en te prijzen waar u maar wilt. Waarom? Welnu, omdat deze gedachte heel simpel is, toch heb ik hem nergens gezien of gehoord, ik ben er alleen toe gekomen, met behulp van mijn hersencellen, en het is: de ontwikkeling komt bijna altijd tot uiting in een of andere *differentiatie* van ideeën of concepten! Goed, vanuit het standpunt van dialectiek is dit geen nieuw idee, maar wie is er tegenwoordig geïnteresseerd in dialectiek? Het maakte deel uit van het communisme, daarom moet het nu worden vergeten. Maar hoe het ook zij, ik wil zeggen dat slechts één groep, of vergadering, kamer, huis, of hoe u het ook noemt, in het Parlement niet genoeg is, er moeten minstens twee, mogelijk drie of zelfs vier kamers in het Parlement zijn, die verschillende functies moeten hebben en verschillende lagen van de samenleving moeten vertegenwoordigen! En dit bestaat praktisch nergens, omdat de tweede kamer, waar die aanwezig is, andere functies vervult (er zijn etnische of territoriale groepen vertegenwoordigd, dit is niet genoeg). Wat ik hier bedoel zijn de twee basisgroepen, het gewone volk en de heersers. Zoals ik al heb opgemerkt, worden de parlementsleden gekozen als vertegenwoordigers van het volk, maar dan worden ze meteen getransformeerd, als met een toverstaf, en beginnen ze wetten te maken en over de staat te heersen, wat een complete mengelmoes maakt!

Om precies te zijn, we moeten in de *Kamer van Heersers* zulke personen kiezen, die iets van regeren begrijpen, wie niet, hoe we in Bulgarije zeggen, '*Sulju en Pulju*' (middelmatige en zelfs domme gewone mensen) zijn. En niet alleen iets, dit moeten competente personen, zakenmensen, economen, public relations-personen en andere specialisten zijn, en ze moeten gekozen worden door speciale commissies, *niet* door het gewone volk. Ja, het wordt altijd zo

gedaan, in verschillende jury's, zelfs de Romeinse paus wordt op deze manier gekozen, dit is zeker mogelijk, toch willen we dat de zwendel doorgaat. En dan in de *Kamer van Mensen*, van de gewone volk, moeten we een eenvoudige (of met bepaalde parameters) willekeurige selectie gebruiken, en kiezen, laten we zeggen, door twee personen vanaf elk geboortjaar van 20 inclusief en tot 70 exclusief, als we willen hebben daar 100 personen; in dit geval is het goed als we in de Kamer van Heersers ook 100 personen hebben.

Dus, en het functioneren van deze Kamers zou duidelijk moeten zijn uit hun naam: de heersers moeten heersen of regeren, nieuwe wetten maken, ambassadeurs aanstellen, enz., en het gewone volk moet hun ja-woord zeggen over bijna alles, anders zal het niet als geaccepteerd worden beschouwd! De foutieve praktijk, die *nergens* anders wordt gebruikt, dat personen die aan iets deelnemen, ook in de jury worden opgenomen en hun mening geven aan de uiteindelijke resultaten, moet onmiddellijk en voor altijd uit het democratisch systeem worden verbannen. Ja, maar niemand merkt deze dingen, het is net als in het ... sprookje over de naakte koning, iedereen staat versted van zijn nieuwe kleren, en niemand (met uitzondering van jouw Jotata, die niet in zijn land wordt gepubliceerd, omdat hij veel heeft gestudeerd en de waarheid spreekt) komt op de gedachte, dat de democratie gewoon ... *aqua nuda* is (zoals we in Bulgarije graag zeggen).

10. Wettigheid versus moraliteit

Ah, dit is een eeuwenoude kwestie, die nooit goed is opgelost, omdat ... nou, omdat we *of* de ene pool *of* de andere willen hebben, nooit iets van beide dingen, nooit een goede compromisvariant, waarbij we wetten die vooraf zijn gemaakt zullen hebben, maar ook een gemeenschappelijke moraal. U weet zeker dat de religie, als belangrijkste drager van moraliteit, al honderden en duizenden jaren bestaat, maar sinds de Franse revolutie is ze praktisch uit de regering gegooid, omdat de laatste geen religieuze instantie was. Ook de communisten (zoals de fascisten, neem ik aan) waren niet voor religieuze staatsregering, en ook de huidige democratie, maar mensen, het is één ding om iets officieel niet te eisen, maar het te hebben of te gebruiken (zeg, voor meer dan ongeveer honderd jaar werd geslachtsgemeenschap buiten het gezin als zondig beschouwd, maar de mensen hebben niet opgehouden met copuleren, nietwaar?), en het is iets anders om iets helemaal weg te gooien (hoe dit gebeurde in niet-religieuze landen, zoals Bulgarije bijvoorbeeld), maar het is veel beter als we dit behouden, maar het niet verspreiden en ertegen waarschuwen (zeg, we verbieden de sigaretten of alcoholische dranken niet volledig, of in sommige landen zelfs sommige drugs). Deze gedeeltelijke bewaring is het moeilijkst, maar het is nog steeds

mogelijk.

Wat ik hier bedoel is dat de verschillende religies op verschillende manieren over het leven oordelen, en als we ze op de een of andere manier samen laten bestaan, wat er in sommige landen (althans gedeeltelijk) vanouds is gebeurd, dan kunnen we een *doorsnede van alle religies* maken, hoe dat heet in de verzamelingenleer, wat een pure moraal moet zijn! Nou, dit is een beetje utopisch, maar niet helemaal onbereikbaar. En hoe dit ook gebeurt, het is goed om ernaar te streven, en een, zo niet zuiver, dan wel deels moreel orgaan in de regering te maken! Maar ik stel niet voor om een of andere Religieuze Kamer in het parlement te bouwen (omdat de tijd van religies een beetje voorbij is; bovendien denk ik dat het *atheïsme* ook een soort religie is, maar dit vereist meer plaats om beter te worden uitgelegd), maar om een *Kamer van Wijzen* (of salie mensen) te maken, die ook morele functies zal vervullen! Deze Kamer moet de *derde macht* in de regering vormen, die ook over bijna alles haar mening moet geven, maar zal ook de rol van de strategen spelen, omdat de heersers de tactici zijn, en de mensen de taxateurs! Drie krachten zijn nu veel beter dan één, nietwaar? En juist deze personen moeten op de voor de democratie gebruikelijke manier worden gekozen, d.w.z. door middel van *officiële stemming* in het hele land, maar niet in één dag (dit is niet nodig), en waarschijnlijk in een *paar* rondes, wat het stemmen op *nabije kennissen* mogelijk moet maken! Nou ja, een beetje ingewikkeld, maar correct.

11. Moreel beeld van politici

Ik zal me verder bezighouden met morele vragen, en hier zal ik spreken over het morele beeld van politici, dat veel te wensen overlaat, omdat deze mensen voor hun eigen voordeel werken en profiteren van de post, en de massa houdt daar niet van. Nu kijk hier, het is duidelijk dat iedereen om de anderen moet geven, maar bijna niemand doet dit, want zo is het leven, en elke heerser wil dat doen, dat hij rijker wordt, niet armer, maar als de mensen dit zien, zijn ze niet erg enthousiast om zich goed te gedragen, en wanneer de democratie hen de kans geeft om te protesteren, doen ze precies dit (zoals het in de laatste paar jaren vaak in Bulgarije gebeurt), zodat het gedrag van politici en hun mercantilisme de effectiviteit van het regeren zelf *belemmert*. En als we de drie Kamers in het Parlement hebben, die door Jotata — dit ben ik, mensen, juich me toe — zijn voorgesteld, zal het niet zo moeilijk zijn om daar een *dematigd* betaling in te voeren, wat betekent iets rond het *gemiddelde maandsalaris*, dat is meestal 2 en 1/3 minimale maandsalarissen (MMS)! Wat in twee woorden betekent, dat de politici moeten, eindelijk, zou ik zeggen, leven als *priesters* en een goed voorbeeld moeten geven aan de anderen, en niet andersom.

En waarom ik denk dat dit mogelijk is? Ah, want de Kamer van Wijzen, waar de eigenlijke stemming plaatsvindt, gevuld is met strategen, en zij regeren niet, worden geen ministers, enz., voor hen zal dit een soort publiciteit zijn, zij zullen zich best gelukkig voelen met 2 MMS (en zouden daar ook zonder geld blijven); dan bestaat de Volkskamer uit gewone mensen, die zich ook gelukkig zullen voelen om er een tijdje te zijn (ze zouden zelfs afspreken om iets te betalen, indien nodig); en de Kamer van Heersers, nou ja, de mensen daar zullen *niet* echt gelukkig zijn om bijna zonder geld te werken (voor zulk verantwoordelijk en meestal goed betaald werk), maar in vergelijking met de andere kamers zullen ze zich aan de situatie houden (en dit werk ook als een soort reclame opvatten). Dit betekent echter niet dat deze mensen er echt arm gaan wonen en hun eigen geld zullen uitgeven, nee, omdat ze gratis veel extra dingen moeten krijgen als extralegale voordelen, zoals bijvoorbeeld: eten, kleding, persoonlijke auto, medische zorg, onderwijs, verblijf in resorts, enzovoort, en dit ook voor hun familieleden, alleen niet als authentiek geld, die kunnen worden gespaard, en waarmee macht kan later worden uitgeoefend.

12. Vrouwelijke heerschappij

Men kan zeggen dat de democratie een soort vrouwelijke heerschappij is, niet in de directe betekenis, natuurlijk, maar als zwak, emotioneel, incompetent, ineffectief, soms schandelijk, verleidelijk, enzovoort. En het is echt zo, en om deze reden wordt de democratie vaak vervangen door een sterke gecentraliseerde heerschappij (tiran- nie in het oude Griekenland, of communistische, resp. fascistische, dictatuur), of het volk kiest op zijn minst een politieke figuur met ijz- eren vuist, of een aristocraat. Ik kan er ook aan toevoegen dat het een gemakkelijke *opname van vreemde elementen* mogelijk maakt, zoals: presidentiële instelling, meerkamerparlementen, buitenparlemen- taire protesten, demissionaire regeringen, rondetafelgesprekken, en anderen — nou ja, een hoer slaapt met iedereen die goed betaalt, nietwaar? Dit alles kan soms nuttig zijn, en ik stel zelf enkele nieuwe elementen van democratie voor, maar u weet dat de seksen twee zijn, slechts één is niet genoeg, en om deze reden is deze vorm van regeren, net als de andere (zeg, de dictatuur), niet in staat helemaal alleen te functioneren; of we moeten een hermafrodiete structuur van heerschappij opbouwen; of ook veranderingen in de tijd te verwachten.

Hoe dan ook, de vrouwelijke aard van democratie kan veel van haar fenomenen goed verklaren. Bijvoorbeeld: het is vooral goed voor *verandering*, niet voor langdurige stabiele heerschappij, en dat zijn de vrouwen, ze willen verschillende mannen hebben (terwijl de laatsten gemakkelijker gewend zijn aan één en dezelfde vrouw);

het is een regering *zonder* een constant doel en werkt goed dan en daar, wanneer en waar geen vitaal doel bestaat, gewoon om een interessant leven te hebben, en ik kan u uit eigen ervaring zeggen dat het voor een vrouw niet zozeer belangrijk is wat er te eten is, maar hoe ... de tafel *gedekt* wordt, letterlijk, wat is het *tafelkleed*; dan is het belangrijkste voor de democratie hoe er *op dit moment* wordt geleefd, niet of een bepaalde partij goed of slecht is, maar alleen voor vandaag, het streeft niet naar een duizendjarig *Reich*-rijk van licht als paradijs, of naar een stralende communistische toekomst, en ook de vrouwen leven in het huidige moment; enzovoorts. De democratie *vertrouwt* op de *onredelijkheid* van het bestuursorgaan en de onmogelijkheid om de beste politicus of partij te vinden, en verandert deze eenvoudig; het heeft ook *geen moraal* (waarom dit?) en houdt van alles wat er gebeurt, zolang het democratische spel maar doorgaat! Toch creëert het hierdoor een uitstekend werkend ... *Perpetuum mobile*, het *vernieuwt zich op de plaats*, wat elke vrouw figuurlijk gesproken ook doet, als ze nieuwe mensen ter wereld brengt.

13. Andere momenten

Als ik mijn geplande dozijn punten al heb geschreven, betekent dit dat het tijd is om dit materiaal te beëindigen. Ik zal hier enkele momenten benadrukken, waarover ik alsof ik ben gesprongen, maar die belangrijk zijn, zodat ik me zelfs in de ... andere wereld zou schamen, als ik vergeten ben ze te verduidelijken! Het enige is dat tegenwoordig, in de tijd van computers, alle officiële stemmingen op een *open manier* kunnen worden uitgevoerd, dus moeten ze op deze manier worden uitgevoerd! Dit moet niet moeilijk zijn om uit te voeren — aangezien de vorige eeuw geld wordt ontvangen van machines en hier geen kardinale fouten uit zijn voortgekomen —, met het gebruik van wachtwoorden, en niet in één dag, waardoor alle mogelijke statistieken kunnen worden gemaakt, wat is, als u het mij vraagt, heel belangrijk. Meer nog, op deze manier wordt het mogelijk gemaakt om ook in een paar *rondes* verkiezingen uit te voeren, wat ons in staat zal stellen de iteratieve selectie te realiseren, dat is de *enige* mogelijke keuze van onderaf, die al eeuwen wordt gebruikt.

Verder, de geheime stemming mag alleen in kleine groepen plaatsvinden, waar men bang kan zijn om openlijk zijn of haar stem te uiten. Ook moeten alle parlementsleden, als verantwoordelijken voor het hele land, precies in het *hele* land worden gekozen, niet in regio's, waar ze in veel gevallen niet kunnen worden gekozen, maar in het hele land kunnen de stemmen volstaan. En als er op partijen wordt gestemd, dan zijn de namen van de concrete personen niet belangrijk, elke partij kan en moet voor de verkiezingen een geordende lijst maken en publiceren met de namen van haar kandidaten.

En ook — ik denk dat dit erg belangrijk is — er moeten veel en vaak ingevulde *vragenlijsten* door de massa worden beantwoord, laten we zeggen, ongeveer een dozijn vragen per maand; ze mogen niet dwangmatig zijn voor de regering, maar dit is zeer belangrijke informatie; en dit moet worden gedaan door *één* centrale instantie, niet door verschillende media of bedrijven, en ook met het gebruik van wachtwoorden.

Er kan ook gestemd worden voor een *paar machten*, laten we zeggen 5 (waarbij de volgorde van de keuze van belang kan zijn of niet). Of er kan niet alleen "voor", maar ook "tegen" worden gestemd en dat geeft een heel ander beeld op het politieke toneel. Of er kunnen enkele *fasen* van macht zijn, waarvan de eenvoudigste *twee perioden* zijn, van de dictatuur en de democratie, maar *van tevoren* gepland, niet om via revoluties tot hen te komen. En andere varianten; zoals ik al liet doorschemeren, de democratie biedt veel mogelijkheden, het is niet slecht *in principe*, maar helaas, de mensen zijn nog steeds ... dom genoeg, en daarom is het niet goed genoeg!

Ah, ik moet ook iets zeggen over de *protesten*, want ook hier gebeurt alles tegen het noodzakelijke in, niet op de juiste manier. Ik bedoel dat mensen hun mening willen uiten, en ze moeten deze kans krijgen, maar niet om de normale manier van leven te belemmeren, maar ze doen precies dit, en vinden gewoon werk voor de politieagenten, om tussen de demonstranten en de voorbijgangers te staan. De juiste beslissing is om alle protesten op *speciale plaatsen* toe te staan, en hiervoor kunnen de *stadions* worden gebruikt, waar alles van verschillende kanten kan worden gefilmd en later waar nodig kan worden getoond, maar ook realtime op grote schermen voor de belangrijke instellingen. Dit is een voor de hand liggende afstand, die vandaag gemakkelijk kan worden gerealiseerd, maar ik denk dat het nergens wordt gedaan. Er moeten ook inspanningen worden geleverd om *niet* tot dergelijke protesten *te komen*, waar een commissie moet bestaan en iedereen die zijn of haar mening wil uiten, moet worden toegestaan om ervoor te komen en dit te doen, dan moeten de meningen worden geclassificeerd en moet er een besluit worden genomen, maar deze meningen moeten in ieder geval ergens worden *bewaard* en toegankelijk worden gemaakt voor alle geïnteresseerden (niet op de manier waarop het Bulgaarse officiële publiek uw unieke Jotata op een volledig barbaarse manier behandelt). Er moet ook een mogelijkheid zijn om voor sommige nieuwe partijen of groepen mensen (laten we zeggen: vredesbeweging, of werkloze intellectuelen, of alleenstaande moeders met kinderen, enz.) toegang te krijgen tot een hulpkamer, voordat ze beginnen te protesteren.

14. Voor- en nadelen

Ah, ik wil uw aandacht hier vestigen op dit moment, dat een belangrijk kenmerk voor elk ding, of regeringsvorm hier, het effect in de *toekomst* is, waartoe het leidt. Ja, maar als we uitgaan van de dialectiek, dan verandert (bijna) elk ding in zijn ... *tegendeel*, en dit betekent dat als iets als *slecht* wordt beschouwd, dit later tot iets *goeds* kan leiden, en vice versa (waar het laatste door niemand wordt ontkend — neem het spreekwoord dat de weg naar de *hel* geplaveid is met *goede* voornemens)! Hebt u dit begrepen? Ah, dit betekent dat vanuit dit standpunt de gecentraliseerde heerschappij beter is, omdat het leidt tot democratie, maar dit laatste leidt tot sterke macht, en is daarom slechter! En dit wordt toegevoegd aan de opvatting dat de gecentraliseerde heerschappij een *moreel excuus* heeft, dat het ergens op *gericht* is, terwijl de democratie nergens naar streeft, en daarom spuug ik zo hard op de democratie.

Deze ontkenning van zijn eigen kwintessens kan ook worden opgemerkt door de partijen of het geld of de geslachtsgemeenschap (of de ... kennis), waar bijvoorbeeld: alle deelbelangen spreken elkaar tegen en leiden tot één partij, wat betekent geen echte partij, of veel geld leidt tot zwak en later tot geen interesse voor geld, of de geslachtsgemeenschap ontkennt zich ook op het einde (of veel kennis — hoe is het met uw Jotata — leidt tot het ontkennen van verdere kennis — omdat het op een dag zal komen dat ... het universum zal beginnen te *krimpen*, en dan zal blijken dat alles voor niets en weer niets was, waar bijvoorbeeld, de eenvoudigste geneugten van het leven lijken meer bevredigend). Ja, dit is zo, maar dit zijn filosofische observaties, dus het is beter om er niet diep op in te gaan, ik wilde u alleen laten zien dat elke medaille twee kanten heeft, en de democratie heeft zich in veel landen niet als beter, maar direct als slechte getoond, en daarom is het nodig om hier meer aandacht aan te besteden.

Maar meer opletten betekent compromissen sluiten, dat is zo, maar we houden er niet zo van, we willen totaal reageren. En echt, als we een blik werpen op de huidige democratie en die van voor een eeuw (laten we zeggen in 1910), dan moet het duidelijk zijn dat we niets hebben veranderd aan het westerse democratische model, maar in plaats daarvan hebben we twee wereldoorlogen gehad, hebben we de radicaal verschillende volksdemocratie uitgevonden, en hebben deze ook volledig weggegooid, maar zijn we niet tot een compromis gekomen. Maar als we geen compromissen willen sluiten, dan gebeurt er gewoon veel *bloedvergieten*, dit is ons alternatief. Welnu, de mensen leven tegenwoordig welvarend (als gevolg van ons niet-natuurlijk: eten, drinken, kleding, huizen, etc.), ze zullen waarschijnlijk niet tot nieuwe oorlogen komen om economische redenen (hoewel dit niet kan worden gegarandeerd), maar ze kunnen hiertoe komen voor *morele* redenen, en zo niet precies tot oorlogen, dan misschien tot zelfmoordterroristen (om u te herinneren aan

een *Laden-*"jongen"). Zodat deze verdomde democratie leugens en bedrog mag zijn, maar dit is niet zo belangrijk, belangrijker is dat het kan worden veranderd, en daarom doe ik hier mijn verschillende voorstellen. Maar, zoals ik al zei, het hangt af van de mate van domheid van het gewone volk.

15. Slotopmerkingen

Aan het einde van dit essay wil ik u duidelijk maken dat ik het heb geschreven voor de *andere* mensen, voor de hele *wereld*, omdat ik mijn 70 al heb bereikt en anoniem publiceer, geen speciale wensen meer heb, geen geld of glorie nodig heb, en het ellendige pensioen dat ik ontvang is genoeg voor mij; als ik bovendien op Bulgaarse barbaarsheid kan spugen, voel ik me bijna gelukkig! En ik kan deze domme democratie ook *verdragen*, omdat de intelligente persoon *elke* vorm van regering accepteert, om de eenvoudige reden dat het beter is dan de anarchie. Wat me vooral stoort is dat de mensen overal om me heen naar de democratische regeling kijken als naar een volgend soort bedrijf of *handelszaak*, waar alles bedrog is, maar men niets kan doen, zo is het leven, terwijl dit voor mij op het *sociale gebied* valt en daarom moeten er andere criteria worden toegepast, zoals *liefde voor de naaste*, menselijkheid, religieus gevoel, zorgen, een soort van ... sanitair of priesterlijk werk! Nou, dit lijkt voor velen van jullie misschien een beetje utopisch, maar ik hou van de utopieën omdat ze logisch zijn, en uiteindelijk ben ik dit, ik zorg voor andere mensen.

OK, ik zal dit mijn hoofdwerk afmaken (hoewel *al* mijn werken kapitaal en fundamenteel zijn), ik heb mijn speciale veer al geslepen voor het laatste punt — dat is net mijn gewoonte —, en zal dit zeker maken, wees stil, maar eerst wil ik *mijn* potentiële lezers aanspreken. Dus, mijn lezers, neem me niet kwalijk, maar u zult zeker ... dom zijn, dit is te verwachten, ten minste 90 procent van de mensen is gewoon dom, maar ik hoop dat u dit *weet*! Omdat, zoals het bekend is van de oude Grieken, er domme mensen zijn die weten dat ze dom zijn, en dit is ... goed, want ze zijn gretig om iets meer te leren, om meer te weten, ze zijn niet erg blij met wat ze weten het al, en er zijn ook mensen die zo dom zijn dat ze dit niet opmerken (dit gewoon niet kunnen opmerken), maar daardoor heel gelukkig zijn. Zodat als u tot de categorie behoort van degenen die weten dat ze niets weten, u uzelf als hongerige vogeltjes zou werpen op de korrels van wijsheid die ik, Jotata-Atatoj, voor u heb gezaaid! Ik hoop dat jullie zulke lezers zijn en *al* mijn werken snel zullen verslinden, en dit is een correct gedrag.

Want, kijk hier, ik mag utopieën bedenken, maar het zijn mooie utopieën, ik droom dat *de politiek* zo hoog kan worden getild, dat het *in zo'n relatie blijft met het kapitalisme, waarin de dierbare God blijft*

tegenover de hele materiële wereld! Dit betekent dat de politiek goddelijk moet zijn, mooie *ideeën* moet bevatten, alles met elkaar moet *verbinden*, zodat het onaangename en gebrekkige kapitalisme als hernieuwd zal schitteren! Zelfs als is dit onmogelijk te realiseren, het ziet er zo goed uit, dat is het proberen waard! En hier is het laatste punt.

Juni 2021

[Closing remark: Hmm, in this way I have become in some small degree *acquainted* also with this language, and have come to my conclusions. And which are they, ah? Well, the most important conclusion here is that *all* languages are *bad*, except one! I will not play hide and seek with you, this one and only good language is ... my Bulgarian one! This is not a new topic for me, but now I have gathered more detailed proofs. All this thanks to the misunderstood democracy, and myself existing thanks to the barbarian reaction of our whole official publicity (which has led to my birth under this pseudonym)! And have in mind that I am comparing practically all Slavonic, and Teutonic, and Latin languages, or all *contemporary* ones, so that my conclusions are entirely justified. And mark also this, that Bulgaria is the unquestionable (outside of its borders) *barbarous* nation in the civilized part of the world, and that our Bulgarian language is the best and simplest of all other civilized and contemporary languages, and these two facts simply *cannot* be occasional, they must be somehow related! So that at the end of this my democratic *epopee* I may with clear conscience exclaim: *Long live Bulgarian language!* and *Down with the democracy!* Amen!]

— — — — —

Сконвертировано и опубликовано на <http://SamoLit.com/>

DE DEMOCRATIE, ZO TE ZEGGEN

...

**(frivool over het serieuze – politiek
essay)**

– in Dutch

**Van Jotata - Atatoj, 2021,
ook bekend als: Ivancho Jotata, Ochnavi Atatoj, Ivan
Bugarow, Jotabash Giaurgi, Nostradamus Buladamus, en
onder andere kloonnaamen**

Samenvatting: Ik geef hier in humoristische vorm uitleg, waarom ik de democratie niet mag, wat het mist om goed genoeg te zijn voor intelligente mensen. Deze verklaringen zijn er meer dan een dozijn, ze hebben vaak geen lege doorsnede, d.w.z. sommige ideeën herhalen zich, maar op deze manier worden de dingen beter uitgelegd, ik heb de verschillende facetten van dit vaak onbegrepen sociale fenomeen laten zien. Omdat het er van een afstand goed uitziet, maar in wezen gewoon een mooie leugen is.

[The idea for illustration is in placing of one picture in a frame under the title and the author, which has to be square and probably 450 x 450 pixels (because I use usually 525 x 725 for the cover and then multiply by 3, when necessary). The picture is a waist portrait of young Greek woman representing Miss Democracy. She is with long straight nose, probably blond, smiling, crowned with a diadem with 6 five-rayed stars made of some light blue or green precious stone, she is clothed with a piece of cloth, fastened at the left shoulder with a golden brooch in form of a star, which leaves the right (and well formed) breast open, and on the border of this cloth, diagonally, beginning at the left shoulder and passing under the right breast, is read DEMOC(R). Then her right hand is little raised from the elbow and she holds in it a whip, while the left is nearly horizontal and with it she shows ... the sign of the fig.]

[Opening remark: I want to tell you that I do NOT know this language entirely, i.e. I have never studied it, or read in it, or spoken! All translation is done with the use of computer translators, yet ...

very *carefully* and with *feeling*. This means that I have translated small portions, compared at least two input languages in dubious moments, where the languages were as follows: the original was German, then I translated alone in English, then in Italian with the use of the computer, then in Russian alone, and then in all left languages, which I hope to exceed in their number the ... dozen, using the most suitable one plus the English! How was this possible, when I don't know these languages, and especially when the text is not elementary, this is scientific (although popular) publication, and with quite long and twisted sentences?

Well, I wanted for a long time to show (to myself) that, after a quarter of a century amateur linguistic investigations, I can *understand* at least a dozen of languages in reading. Yes, and here I was reading my *own* work in these languages, what was a big (intellectual) fun for me. I thought about practically each foreign word, given to me by the computer, for to check whether it *can* mean this or not, and this, for one thing, because these translators made quite often *big* blunders, falling into difficulty to guess the right *context* of the word or phrase (or idiom), and for another thing, in order to check myself about my guesses. I hope the result is not bad, because the topic is exceedingly important for the entire world. In this way I have fulfilled another important task, to check the suitability and easiness of practically all *contemporary European languages*. After all this long work I can definitely say that this is my swan song in the political matters.]

[Opmerking (naar Duitse variant): Ik zal dit materiaal, in tegenstelling tot mijn andere materialen, eerst in het Duits schrijven, dus laat me uitleggen waarom ik deze beslissing heb genomen. Op de *tweede* plaats blijft dit, die Duitse taal is beter gekwalificeerd dan de Engelse, en ik wil ook vertaling naar het Italiaans maken, maar ik ken de laatste niet zo goed om dit alleen te maken, en zal computervertalers gebruiken, waarbij ik alleen de kant-en-klare vertaling controleer (wat ik al eens heb gedaan); en hoe dan ook, de Engelse taal is een ... miskraam tussen de talen, nietwaar? En ten eerste wil ik mijn Duits verbeteren, wat ik nooit zal doen, totdat ik in het Duits begin te denken; toch betekent dit dat ik meer fouten zal maken dan normaal, voor wat ik mijn lezers verzoek te verontschuldigen. Misschien is dat genoeg.]

Inhoud

0. Definitie
1. Onmogelijkheid van deze oplossing
2. Deze procedure wordt nergens anders gebruikt

3. De democratie in het oude Griekenland
 4. Nul oplossing
 5. Strategische en tactische overheid
 6. Geweldig en onredelijk!
 7. De beste ... fopspeen voor de mensen!
 8. Er is een slechte representativiteit
 9. Verdeling van de bevoegdheden
 10. Wettigheid versus moraliteit
 11. Moreel beeld van politici
 12. Vrouwelijke heerschappij
 13. Andere momenten
 14. Voor- en nadelen
 15. Slotopmerkingen
-

0. Definitie

Ik denk dat het duidelijk is wat ik hier bedoel, maar laat ik dit expliciet zeggen. Ik zal hier spreken over de wijdverbreide in de afgelopen twee eeuwen in het Westen, en nu ook in het Oosten, **rechtse democratie**, die verschilt van het Oud-Griekse origineel, evenals van de democratische *elementen* in het oude Rome of eerder, en meer nog van de linkse of volksdemocratie. Want sinds de oertijd werden democratische elementen toegepast, ook tussen de dieren, maar dit is nog geen democratie. Anders gezegd, deze democratie vereist *vrije verkiezingen* voor heersers, zodat degene die meer geliefd (of minder gehaat) wordt, gekozen wordt. En het volk stemt op partijen, op hooggeplaatste personen, die ze niet kennen, en het gewone volk kan geen goede beslissing nemen, omdat ze de regering van de staat niet begrijpen, en zulke verkiezingen worden *nergens anders* toegepast, omdat gewoonlijk enige kwalificatie is vereist, enzovoort, enzovoort.

Ik heb hier al vele malen over gesproken, uw Jotata kan niet over zo'n interessant en verkeerd begrepen gebied springen, kan het zichzelf niet toestaan het te negeren, en heeft ook verschillende voorstellen gedaan om de regering te verbeteren (althans in zijn NAPUK-partij, in de Codex), maar hier zal ik dit onderwerp in meer detail en in zijn volledigheid bespreken. Waarom? Nou, omdat er veel landen zijn waar dit niet goed werkt, omdat (praktisch) voor dit doel de twee Wereldoorlogen worden gevochten, omdat dit één openlijke *Bamboozling*-bedrog is, en er moet iemand zijn die de ogen van de massa opent. Eerlijk gezegd ben ik niet de beste, die dit heeft gedaan, er is iemand die de waarheid in de kortst mogelijke vorm heeft verteld, en dit is de bekende Oscar Wilde, alleen heeft

hij het woord *bludgeoning*-knuppelen gebruikt, wat zoiets betekent als slaan met een *cudgel*-knuppel, wat ik zou hebben vervangen door mishandelen. Dus hij heeft gezegd dat *de democratie het Bludgeoning is van het volk, door hetzelfde volk, en in de naam van (voor) opnieuw hetzelfde volk!* (En als ik nu nadenk over de vraag, waarom ik niet zo slim ben als hij, kan ik er maar één reden voor vinden, want ik ben geen ... homoseksueel! Waarschijnlijk omdat deze mensen erg gevoelig zijn, want voor hen is de seks geen drek voor de proliferatie van zoogdieren en andere biseksuele dieren, maar een soort uiting van emoties. Nou, dit werd gezegd voor de lol, maar wie kan er zeker van zijn dat het niet zo is met deze mensen?)

1. Onmogelijkheid van deze oplossing

Ah, beste lezers, ik voel me een beetje ongemakkelijk om zulke elementaire dingen uit te leggen, maar dit komt omdat we onszelf niet graag vragen stellen, ons denkvermogen oefenen is niet een van onze geliefde bezigheden, wij, dwz de massa, houden van acties, niet denken. Zelfs ik heb mezelf de vraag over de verkiezingen *van onder* niet gesteld, totdat ik toevallig, rond mijn 25e, heb gehoord dat zo'n keuze *principeel onmogelijk is!* Maar ik heb mijn verzachtende omstandigheden, dat ik toen gewoon ... gelukkig was, om mezelf vragen te stellen, en ook onze verkiezingen onder het totalitarisme waren volkomen overbodig, alleen demonstratief, om ermee te paraderen, het was niet zoals vandaag, toen ik deze kwestie al in 1991-92 heb geanalyseerd en mijn conclusies heb getrokken.

Hoe het ook zij, de waarheid is dat om te kunnen kiezen men goed moet weten, niet alleen het vakgebied, maar ook de kandidaten die meedoen, of, bij wijze van uitzondering, het vaststellen van superioriteit van de concurrenten moet heel gemakkelijk en duidelijk zijn. Dat laatste gebeurt wanneer een duel, ook tussen dieren, plaatsvindt; en het gewone volk heeft natuurlijk geen idee van heerschappij of economie of wetten of public relations (d.w.z. de kunst om de massa te *misleiden*) enzovoort. Belangrijker hierbij is echter dat de mensen onvoldoende kennis hebben van de kandidaten voor Kamerleden en daardoor niet in staat zijn de juiste keuze te maken. Dit, wat ze weten over de kandidaten, zijn *onbelangrijke* zaken als: uiterlijk, gedrag, omgangsvormen, manier van spreken, geliefd type vrouw of man voor hen, het merk van hun auto's, hun kennissen, politieke geaardheid, maar dit is niet voldoende om een juiste keuze te maken. En de mensen laten nogal eens hun onverwachte kanten zien, zelfs als men vele jaren met een ander samenleeft ... van kont tot kont (om zo te zeggen), zodat uiteindelijk de kiezers bijna altijd teleurgesteld blijven.

Dus, het is *onmogelijk om van onderaf* een competente keuze te maken, omdat de kiezer *meer* moet weten dan de persoon die

hij kiest, beter dan hij of zij in deze zin zou moeten zijn, om een competente keuze te kunnen maken, maar als hij beneden blijft, weet hij bijna altijd *minder* dan deze persoon! Zodat de keuze alleen juist is wanneer de kiezer personen kiest die onder hem blijven, of wanneer ze hem niet veel overtreffen in hun capaciteiten, id est wanneer ze *zoals hij of dommer* zijn. En meestal wordt het zo gedaan, er worden verschillende commissies of jury's gekozen, maar dan uit hun collega's in het veld. Alleen dit is voldoende om de democratie door te strepen, maar we gaan verder.

2. Deze procedure wordt nergens anders gebruikt

Welnu, dit zijn voor de hand liggende dingen, want in elk specifiek domein of competitie bestaan speciaal gevormde jury's; het is zo in de sport, in de studie, in de productie, overal; en als dat bij de rechtbanken niet zo is, dan komt dat omdat er een soort willekeurige keuze moet worden toegepast en in dit geval is speciale kennis niet nodig. Zodat deze procedure in zijn kern *verkeerd* is, en om deze reden werd het niet toegepast in de duizend jaar van de menselijke geschiedenis, alleen voor een paar eeuwen in het oude Griekenland, en in de laatste 1-2 eeuwen. Sta me toe u eraan te herinneren dat toen de democratie werd ingevoerd in het oude Griekenland, door ene Pisistratus, de massa dit *niet* heeft willen accepteren, ze dachten dat dit een truc van de heersers was, meer nog omdat deze man een tiran was! Vandaar dat de mensen in de oudheid helemaal niet zo dom waren als we nu bereid zijn te nemen, ze waren zelfs nog *slimmer* en *moreel*, ze geloofden dat regeren een kunst is, die veel talenten van de persoon vereist, en ook dat de democratie *gunstig* is voor de heersers, wanneer het werd ingevoerd door een tiran.

Zodat we van tijd tot tijd moeten nadenken, een blik terug in de geschiedenis moeten werpen, en als iemand aanneemt dat onze geschiedenis helemaal verkeerd is, en we moeten erop spugen, dan kan ik alleen naar hem of haar spugen, omdat dit nogal dom gedrag is, we moeten onze voorouders eren. Maar het gaat niet alleen om onze voorouders, ook vandaag wordt *pure* democratie nergens anders gebruikt, alleen enkele democratische *elementen*, als de keuze moeilijker is dan normaal, als er veel kandidaten zijn, als een soort *willekeurige keuze*, als *aanvullende* eis. Het is onmogelijk om zulke dingen voor te stellen als bijvoorbeeld: de studenten kiezen hun leraren, of de patiënten hun medici, of de soldaten hun generaals, enzovoort, en als men aanneemt dat dit mogelijk is, dan moet hij, althans onbewust, veronderstellen dat dit een grap is. Ja, maar we geloven, omdat we gewoon dom zijn.

3. De democratie in het oude Griekenland

Hoe was het in het begin, ah, in het oude Griekenland? Nou, het was er in die tijd slavenmaatschappij, niet zoals veel later in de VS, nee, een mildere en mooiere slavernij, kan worden gezegd, toch waren er slaven, om zeker te zijn. Wat betekent dat er sterke wetten waren, de samenleving goed ontwikkeld was (voor die tijd), de mensen rijk leefden, en als we uitgaan van de Latijnse zin dat de mensen eerst twee dingen willen, *panem et circenses*, of brood en spelen in het Nederlands, dan hadden ze genoeg brood maar weinig spelen en waren daardoor bijna altijd ontevreden. En deze wijze tiran heeft gedacht (volgens Jotata), dat het beter zou zijn geweest als hij hun monden had kunnen dichtstoppen, alle verantwoordelijkheid op hun schouders had kunnen schuiven, maar toch uit hen kon worden gekozen, hij en de andere aristocraten. Dit was een briljante droom, hij had ook over alle details nagedacht, maar zijn domme mensen wilden niet bijten in dit aas, zodat hij enkele van de oude wijzen (Solon, als ik me niet vergis) heeft gevraagd om de mensen uit te leggen, dat het op deze manier ook voor hen beter zal zijn.

En hoe was daar alles georganiseerd? Welnu, in hun Areopagus-parlement werden door 10 personen gekozen uit elk van de 50 zogenaamde *dems*-genera (of grote families), wat samen 500 mannen maakte (geen vrouwen natuurlijk), die alle belangrijke vragen hebben behandeld, ze waren ook de rechtbank. Merk echter op dat in die tijd de vrije mannen in Athene ten hoogste 10 duizend mensen moeten zijn geweest, maar ik vermoed dat hun aantal niet hoger was dan 5000, want voor elke man waren waarschijnlijk vrouw en moeder, een paar kinderen, en 5-10 slaven, zodat de mensen die hebben gekozen 1/10 van alle mensen daar waren (ervan uitgaande dat de stad 50 tot 100 duizend mensen heeft gehad). En dit geeft één op tien, en ook in één geslacht of familie of gebied, zodat deze mannen elkaar goed kenden, of dan wisten wie van hen hoger staat, en daarom gekozen zouden moeten worden. Dit heeft vrijwel niets te maken met de huidige verkiezingen, waar slechts één op de meer dan 10 duizend vrijwel onbekende mensen wordt gekozen. Ja, maar desondanks werden de uitverkorenen zeker vervangen door nieuwe, en de *hele* democratie werd veranderd met periodes van dictatuur, en vice versa! Zodat ook toen al werd gezien dat *alleen* democratie *geen* goede oplossing is voor het probleem van regeren.

4. Nul oplossing

Goed, tot nu toe hebben we ontdekt dat, anders gezegd, mensen, die *niets begrijpen*, personen kozen die ze *niet kennen*, en daarnaast hebben de kiezers *geen documenten* nodig voor welke *beroepskwalificatie* dan ook van de personen, wat in feite een soort waanzin is! In deze situatie is het volkomen normaal om te veronderstellen dat een dergelijke oplossing onmogelijk is, en we moeten het uit de sfeer

van sociale heerschappij gooien zonder verdere discussies. En dit ondermijnt de hele democratie, omdat, in omgekeerde volgorde, als we bepaalde kwalificaties nodig hebben, kan dit leiden tot discriminatie van sommige personen (die om verschillende redenen geen kwalificatie hebben), om de personen te kennen die moeten worden gekozen in een hele staat is vandaag de dag direct onmogelijk, en het onderwijzen van de gewone massa op het gebied van regeren, economie, en andere gebieden is een duidelijke utopie. Zodat er, zoals de zaken er nu voorstaan, hier gewoon niets meer aan te doen is, en de communisten hadden gelijk toen ze de volksdemocratie hebben uitgevonden! Wat waar is, en ook ... niet waar, hangt af van de doelen die we ons hebben gesteld (waarover ik verder zal spreken).

En wat is deze nuloplossing? In twee woorden, dit *is* een oplossing, maar die is triviaal en niet interessant, en die is meestal niet nodig om te "zoeken", omdat het voor de hand ligt. Dit komt van de oplossing van een lineair homogeen stelsel vergelijkingen (zeg: $A_{11} \cdot X_1 + A_{12} \cdot X_2 + A_{13} \cdot X_3 = 0$, dan $A_{21} \cdot X_1 + A_{22} \cdot X_2 + A_{23} \cdot X_3 = 0$, etc.), welk systeem heeft altijd de oplossing, waarbij alle onbekenden (X_j) 0 zijn, maar het is niet nodig om echt naar deze oplossing te zoeken. Dit betekent dat in plaats van de officiële verkiezingen een gebruikelijke willekeurige keuze kan worden gebruikt, of dan kan de keuze worden gemaakt door een geautoriseerde instantie (hoe het gebeurt wanneer een demissionaire regering wordt gekozen). Ja, maar als het zo wordt gedaan, is stemfraude onmogelijk, en dat is iets wat de machthebbers niet willen, en we zijn ook nog niet klaar met ons onderzoek.

5. Strategische en tactische overheid

Hoe we al hebben gezien, de democratische keuze volkomen ongeschikt is voor het kiezen van de juiste personen, maar desondanks wordt het vaak gebruikt en gaat het *niet altijd* slecht, zodat we hier en in het volgende paar punten zullen proberen het antwoord te vinden op de vraag: hoe is het mogelijk dat incompetenten toch hun werk kunnen doen? Hierdoor is het nu al tijd om onderscheid tussen *strategische* en *tactische* heerschappij te gaan maken. De strategie is de kunst om dergelijke methoden te gebruiken, die leiden tot totale vernietiging van de vijand (de wortel is hier gerelateerd aan het malen, zoals in de woorden: straat, estrade, slavische 'strivam'-malen enz.), en de tactiek is de kunst om de dingen als een goed geolied uurwerk te laten werken (om te zeggen tic-tac). Ik leg deze dingen uit om u de kans te geven de etymologie van deze oud-Griekse woorden beter te begrijpen, maar om het makkelijker te zeggen, de strateeg is degene die alleen kan eisen, maar er niet geïnteresseerd is of dit, wat hij wil, kan worden gedaan of niet, terwijl

de tacticus de doener is, de uitvoerend directeur, die moet weten wat kan en wat niet.

Hieruit kan men tot de conclusie komen dat in een gezin de geboren strateeg de vrouw is, die alleen maar kan willen (zeg: drie keer per dag, of je kunt je gemakkelijk voorstellen dat ik niet voor altijd bij je zal blijven), en de man is de geboren tacticus (wie weet dat één keer ook voldoende is, als hij het kan maken om minstens 10 minuten, en nog beter 15). In Bulgarije hebben we ook het gezegde dat de man het hoofd is, maar de vrouw de nek. Veel mensen, ook ik in het verleden, denken dat deze functieverdeling niet nodig is en dat één persoon, die beide functies kan vervullen, de voorkeur verdient, toch moet dit niet zo zijn, hier om psychologische redenen, maar soms om functionele (hoe is het met de twee geslachten — dit vergroot de diversiteit in de volgende generaties). Zodat, als we hier een sterke differentiatie van functies hebben, dit goed zou zijn geweest, maar de parlementsleden zijn, enerzijds, *incompetente* personen, en daarom alleen geschikt voor strategen, en anderzijds, wanneer sommigen van hen latere ministers worden, ze proberen ook de functies van tactici te vervullen, en dit gaat vaak mis. Op dit gebied moet wat betere differentiatie worden uitgevoerd (met wat ik denk later te behandelen).

6. Geweldig en onredelijk!

Hier zal ik komen, aan het einde van het materiaal, bij de bovenstaande titel, maar wil eerst twee momenten uitleggen, die er een beetje mysterieus uitzien. De ene is het antwoord op de vraag: wanneer het zo is, dat hier mensen, die niets begrijpen, personen kiezen die ze niet kennen, en bovendien geen documenten nodig hebben voor kwalificatie, hoe is het dan mogelijk, dat ze in veel gevallen een goede keuze maken, of ook, in sommige andere landen en momenten, altijd een slechte keuze (zoals bijvoorbeeld in Bulgarije)? Welnu, het is goed om onze vraag een beetje te vereenvoudigen, en in plaats van parlementsleden ... appels te hebben, die in een mand worden geplaatst en er hetzelfde uitzien als ze met de vingers worden aangeraakt; en dan is de vraag: hoe kon het gebeuren dat als we niet in de mand kijken, maar gewoon een hand uitstrekken om een appel te pakken, deze appel altijd goed, respectievelijk slecht zal zijn? Ah, dit moet duidelijk zijn, dit kan alleen dan gebeuren, als alle appels hetzelfde zijn, toch? En het is min of meer zo met onze parlementsleden, er zijn geen principiële verschillen tussen hen; en er zijn ook de partijen die belangrijk zijn, niet zozeer de personen. Maar als de situatie zo is dat niemand wonderen kan doen, dan elke uitverkorene zal uiteindelijk slecht worden.

En ook van de kant van de Kamerleden: hoe kan het dat wie dan ook gekozen wordt, zijn werk even goed (of dan slecht) kan vervullen?

Ook hier is het antwoord eenvoudig: wanneer ofwel het werk heel gemakkelijk is, zodat iedereen het kan vervullen, of wanneer niet hij (of zij) alleen het werk doet, maar zijn ondergeschikten (bijvoorbeeld in de ministeries), die competente personen moeten zijn. Zodat u ziet, dat onder de democratie de verkiezingen ook niet zo belangrijk zijn; ze spelen een meer invloedrijke rol over de heerschappij van de staat of regio dan onder het totalitarisme (wanneer ze *geen* enkel effect hadden op de uitverkorenen — ze zouden ook zonder verkiezingen in de regering zijn opgenomen), maar niet zo groot als de mensen raden het. Alles is bedrog en zwendel (of *bamboozling*), deze verkiezingen van onderaf zijn ongetwijfeld *onredelijk*, maar juist *dit* is wat ze zo geweldig en ingenieus maakt, dat geen gewoon of middelmatig persoon op dit idee zou zijn gekomen! Want, u moet weten, dat het genie heel dicht bij de domheid blijft. Dus ook hier, iets dat is *in tegenspraak met het gezond verstand* kan (in een ander licht, om zo te zeggen) briljant slim blijken.

7. De beste ... fopspeen voor de mensen!

Ja, dit is allemaal slecht, maar het slechte en het goede in deze wereld zijn nauw verwant, ze gaan hand in hand, of, zoals een bekend gezegde zegt, zelfs de duivel is niet zo zwart als hij is geschilderd (en dan zou ik eraan willen toevoegen dat de God zelf niet zo wit is als men over Hem denkt), en het blijkt dat in een ander licht dit er niet zo slecht uit kan zien, als men zou hebben aangenomen! En echt, de democratie is *minder effectief* dan elke sterke gecentraliseerde regering, de manier waarop de verkiezingen worden uitgevoerd is op zijn minst komisch, de politici zijn gemakkelijk te *veranderen*, *elke* partij is *slecht*, als ze op lange termijn worden genomen, meerdere meningen verhinderen dat de juiste beslissingen worden genomen, er is overal onnodig lawaai, enzovoort; ik zou ook willen zeggen dat de democratie zich ervan bewust is dat elke beslissing slechts *tijdelijk* is, en dat ze dit *verwacht*, ze zou alleen worden belemmerd als een juiste beslissing van de problemen zou worden gevonden (omdat een dergelijke situatie de circussen zal verminderen, dus de mensen zullen teleurgesteld zijn)!

Maar als we dit alles vergeten en de dingen vanuit een *psychologisch* oogpunt bekijken, dan blijkt dat de massa dit bedrog *houdt*, omdat elk levend object de andere objecten in de buurt met iets wil bedriegen! Ja, we willen de anderen bedriegen, en ook *door de anderen bedrogen worden*, wat ons openlijk het Latijnse gezegde *Mundus vult decipi* zegt! We willen tegen elkaar liegen, en kijk hier, de democratie komt en geeft ons deze kans, dit maakt ons (met uitzondering van mij, natuurlijk) gelukkig, we willen haar bijna omhelzen, deze Miss Democratie. Ik noem dit het *sluiten* (of verstoppen) *van de monden* van de mensen, op dezelfde manier hoe

een zuigeling wordt gepacificeerd met een kunstmatige tepel! Want wat is het doel van een fopspeen? Ah, tweezijdig, voor één ding om de baby te misleiden dat hij (of zij) een echte moederborst in zijn mond heeft (wat hier betekent dat de gewone mensen degenen zijn, die de heersers kiezen en over het algemeen belangrijk zijn), en voor een ander ding, om de borst van de moeder te beschermen (hier om het politieke systeem te behouden, want de politici veranderen, maar de democratie blijft). En niet te vergeten het psychologische moment, dat de mensen werden gevraagd, en nu moeten ze zich goed gedragen tot de volgende verkiezingen. Nou, goed doordacht, echt briljant, uitstekende fraude!

8. Er is een slechte representativiteit

Dit is iets dat alsof niemand het merkt, iedereen aanneemt dat het precies zo moet zijn, dat de Volksvergadering (zoals het in het Bulgaars wordt genoemd) gekozen moet worden als vergadering van alle aanhangers van partijen, maar dit klopt niet! Het is niet goed, want op deze manier krijgen we een vergadering van *partijen*, een grote commissie van vertegenwoordigers of afgevaardigden van alle partijen, en dit zijn *verschillende* dingen, omdat, om een voorbeeld te geven, in Bulgarije minder dan de helft van de bevolking deelneemt aan de verkiezingen, en dit al 20 jaar. Dit gebeurt om de simpele reden dat de mensen, net als jouw Jotata, geen geschikte partij kunnen vinden om op te stemmen, maar hoe het ook zij, waarom zouden deze mensen worden uitgesloten van de samenleving, alleen omdat ze niet willen deelnemen aan dit dom spel? Wel, ik geef toe dat er altijd domme mensen zullen bestaan, die enthousiast zullen zijn over nieuwe dingen (wanneer al lang bekend is dat er niets nieuws onder de zon is), die aandacht zullen besteden aan alle commerciële advertenties, of altijd klaar staan om bijvoorbeeld onder de pet te kijken om daar een nummer te vinden waarmee iets te winnen is (met de waarschijnlijkheid dat op 1 juli en in het midden van Europa, in Wenen zal het ... beginnen te sneeuwen), enz., d.w.z. mensen die bereid zijn deel te nemen aan dit democratische spel, maar dit betekent niet dat de andere, serieuzere mensen, moeten worden *gediscrimineerd*.

Er zijn hier dus twee benaderingen: ofwel doen we afstand van de partijen, ofwel bouwen we een *representatieve steekproef* van de bevolking in het Parlement, ofwel *beide* dingen samen. De partijen zijn natuurlijk niet nodig, er kan op *personen* worden gestemd, en deze laatste kunnen al dan niet tot een partij behoren; als het een paar eeuwen eerder moeilijk te doen zou zijn geweest, dan zijn er vandaag de dag geen problemen om voor honderden of meer personen en in een groot land stemmen te organiseren, niet in vergaderingen en niet op één dag, maar, laten we zeggen, in

een week en via Internet. Dan kan een representatieve steekproef worden gekozen door een gewone willekeurige selectie, maar ook met andere parameters (zoals: leeftijd, geslacht, etniciteit, inkomen, etc.), en dit zal een *echte* nationale vergadering zijn (waarbij bv. als het over het huidige Bulgarije gaat, de zigeuners ergens rond de 25% moeten zitten en de Turken rond de 35%). Deze personen mogen, natuurlijk, niet regeren, maar om hun mening te geven over alle belangrijke kwesties zal zo'n instantie in het Parlement heel belangrijk zijn! En dan kunnen heel gemakkelijk partijen worden gekozen op basis van hun percentage in het gekozen (of willekeurig gekozen) parlement; ik bedoel *hoeveel* personen, en wie precies, dit zal het bestuursorgaan van elke partij zeggen. Zodat deze dingen, natuurlijk, gedaan kunnen worden, als we dit maar willen.

9. Verdeling van de bevoegdheden

Ik zal hier één briljante gedachte tot uitdrukking brengen en u toestaan mij te citeren en te prijzen waar u maar wilt. Waarom? Welnu, omdat deze gedachte heel simpel is, toch heb ik hem nergens gezien of gehoord, ik ben er alleen toe gekomen, met behulp van mijn hersencellen, en het is: de ontwikkeling komt bijna altijd tot uiting in een of andere *differentiatie* van ideeën of concepten! Goed, vanuit het standpunt van dialectiek is dit geen nieuw idee, maar wie is er tegenwoordig geïnteresseerd in dialectiek? Het maakte deel uit van het communisme, daarom moet het nu worden vergeten. Maar hoe het ook zij, ik wil zeggen dat slechts één groep, of vergadering, kamer, huis, of hoe u het ook noemt, in het Parlement niet genoeg is, er moeten minstens twee, mogelijk drie of zelfs vier kamers in het Parlement zijn, die verschillende functies moeten hebben en verschillende lagen van de samenleving moeten vertegenwoordigen! En dit bestaat praktisch nergens, omdat de tweede kamer, waar die aanwezig is, andere functies vervult (er zijn etnische of territoriale groepen vertegenwoordigd, dit is niet genoeg). Wat ik hier bedoel zijn de twee basisgroepen, het gewone volk en de heersers. Zoals ik al heb opgemerkt, worden de parlementsleden gekozen als vertegenwoordigers van het volk, maar dan worden ze meteen getransformeerd, als met een toverstaf, en beginnen ze wetten te maken en over de staat te heersen, wat een complete mengelmoes maakt!

Om precies te zijn, we moeten in de *Kamer van Heersers* zulke personen kiezen, die iets van regeren begrijpen, wie niet, hoe we in Bulgarije zeggen, '*Sulju en Pulju*' (middelmatige en zelfs domme gewone mensen) zijn. En niet alleen iets, dit moeten competente personen, zakenmensen, economen, public relations-personen en andere specialisten zijn, en ze moeten gekozen worden door speciale commissies, *niet* door het gewone volk. Ja, het wordt altijd zo

gedaan, in verschillende jury's, zelfs de Romeinse paus wordt op deze manier gekozen, dit is zeker mogelijk, toch willen we dat de zwendel doorgaat. En dan in de *Kamer van Mensen*, van de gewone volk, moeten we een eenvoudige (of met bepaalde parameters) willekeurige selectie gebruiken, en kiezen, laten we zeggen, door twee personen vanaf elk geboortjaar van 20 inclusief en tot 70 exclusief, als we willen hebben daar 100 personen; in dit geval is het goed als we in de Kamer van Heersers ook 100 personen hebben.

Dus, en het functioneren van deze Kamers zou duidelijk moeten zijn uit hun naam: de heersers moeten heersen of regeren, nieuwe wetten maken, ambassadeurs aanstellen, enz., en het gewone volk moet hun ja-woord zeggen over bijna alles, anders zal het niet als geaccepteerd worden beschouwd! De foutieve praktijk, die *nergens* anders wordt gebruikt, dat personen die aan iets deelnemen, ook in de jury worden opgenomen en hun mening geven aan de uiteindelijke resultaten, moet onmiddellijk en voor altijd uit het democratisch systeem worden verbannen. Ja, maar niemand merkt deze dingen, het is net als in het ... sprookje over de naakte koning, iedereen staat versted van zijn nieuwe kleren, en niemand (met uitzondering van jouw Jotata, die niet in zijn land wordt gepubliceerd, omdat hij veel heeft gestudeerd en de waarheid spreekt) komt op de gedachte, dat de democratie gewoon ... *aqua nuda* is (zoals we in Bulgarije graag zeggen).

10. Wettigheid versus moraliteit

Ah, dit is een eeuwenoude kwestie, die nooit goed is opgelost, omdat ... nou, omdat we *of* de ene pool *of* de andere willen hebben, nooit iets van beide dingen, nooit een goede compromisvariant, waarbij we wetten die vooraf zijn gemaakt zullen hebben, maar ook een gemeenschappelijke moraal. U weet zeker dat de religie, als belangrijkste drager van moraliteit, al honderden en duizenden jaren bestaat, maar sinds de Franse revolutie is ze praktisch uit de regering gegooid, omdat de laatste geen religieuze instantie was. Ook de communisten (zoals de fascisten, neem ik aan) waren niet voor religieuze staatsregering, en ook de huidige democratie, maar mensen, het is één ding om iets officieel niet te eisen, maar het te hebben of te gebruiken (zeg, voor meer dan ongeveer honderd jaar werd geslachtsgemeenschap buiten het gezin als zondig beschouwd, maar de mensen hebben niet opgehouden met copuleren, nietwaar?), en het is iets anders om iets helemaal weg te gooien (hoe dit gebeurde in niet-religieuze landen, zoals Bulgarije bijvoorbeeld), maar het is veel beter als we dit behouden, maar het niet verspreiden en ertegen waarschuwen (zeg, we verbieden de sigaretten of alcoholische dranken niet volledig, of in sommige landen zelfs sommige drugs). Deze gedeeltelijke bewaring is het moeilijkst, maar het is nog steeds

mogelijk.

Wat ik hier bedoel is dat de verschillende religies op verschillende manieren over het leven oordelen, en als we ze op de een of andere manier samen laten bestaan, wat er in sommige landen (althans gedeeltelijk) vanouds is gebeurd, dan kunnen we een *doorsnede van alle religies* maken, hoe dat heet in de verzamelingenleer, wat een pure moraal moet zijn! Nou, dit is een beetje utopisch, maar niet helemaal onbereikbaar. En hoe dit ook gebeurt, het is goed om ernaar te streven, en een, zo niet zuiver, dan wel deels moreel orgaan in de regering te maken! Maar ik stel niet voor om een of andere Religieuze Kamer in het parlement te bouwen (omdat de tijd van religies een beetje voorbij is; bovendien denk ik dat het *atheïsme* ook een soort religie is, maar dit vereist meer plaats om beter te worden uitgelegd), maar om een *Kamer van Wijzen* (of salie mensen) te maken, die ook morele functies zal vervullen! Deze Kamer moet de *derde macht* in de regering vormen, die ook over bijna alles haar mening moet geven, maar zal ook de rol van de strategen spelen, omdat de heersers de tactici zijn, en de mensen de taxateurs! Drie krachten zijn nu veel beter dan één, nietwaar? En juist deze personen moeten op de voor de democratie gebruikelijke manier worden gekozen, d.w.z. door middel van *officiële stemming* in het hele land, maar niet in één dag (dit is niet nodig), en waarschijnlijk in een *paar* rondes, wat het stemmen op *nabije kennissen* mogelijk moet maken! Nou ja, een beetje ingewikkeld, maar correct.

11. Moreel beeld van politici

Ik zal me verder bezighouden met morele vragen, en hier zal ik spreken over het morele beeld van politici, dat veel te wensen overlaat, omdat deze mensen voor hun eigen voordeel werken en profiteren van de post, en de massa houdt daar niet van. Nu kijk hier, het is duidelijk dat iedereen om de anderen moet geven, maar bijna niemand doet dit, want zo is het leven, en elke heerser wil dat doen, dat hij rijker wordt, niet armer, maar als de mensen dit zien, zijn ze niet erg enthousiast om zich goed te gedragen, en wanneer de democratie hen de kans geeft om te protesteren, doen ze precies dit (zoals het in de laatste paar jaren vaak in Bulgarije gebeurt), zodat het gedrag van politici en hun mercantilisme de effectiviteit van het regeren zelf *belemmert*. En als we de drie Kamers in het Parlement hebben, die door Jotata — dit ben ik, mensen, juich me toe — zijn voorgesteld, zal het niet zo moeilijk zijn om daar een *dematigd* betaling in te voeren, wat betekent iets rond het *gemiddelde maandsalaris*, dat is meestal 2 en 1/3 minimale maandsalarissen (MMS)! Wat in twee woorden betekent, dat de politici moeten, eindelijk, zou ik zeggen, leven als *priesters* en een goed voorbeeld moeten geven aan de anderen, en niet andersom.

En waarom ik denk dat dit mogelijk is? Ah, want de Kamer van Wijzen, waar de eigenlijke stemming plaatsvindt, gevuld is met strategen, en zij regeren niet, worden geen ministers, enz., voor hen zal dit een soort publiciteit zijn, zij zullen zich best gelukkig voelen met 2 MMS (en zouden daar ook zonder geld blijven); dan bestaat de Volkskamer uit gewone mensen, die zich ook gelukkig zullen voelen om er een tijdje te zijn (ze zouden zelfs afspreken om iets te betalen, indien nodig); en de Kamer van Heersers, nou ja, de mensen daar zullen *niet* echt gelukkig zijn om bijna zonder geld te werken (voor zulk verantwoordelijk en meestal goed betaald werk), maar in vergelijking met de andere kamers zullen ze zich aan de situatie houden (en dit werk ook als een soort reclame opvatten). Dit betekent echter niet dat deze mensen er echt arm gaan wonen en hun eigen geld zullen uitgeven, nee, omdat ze gratis veel extra dingen moeten krijgen als extralegale voordelen, zoals bijvoorbeeld: eten, kleding, persoonlijke auto, medische zorg, onderwijs, verblijf in resorts, enzovoort, en dit ook voor hun familieleden, alleen niet als authentiek geld, die kunnen worden gespaard, en waarmee macht kan later worden uitgeoefend.

12. Vrouwelijke heerschappij

Men kan zeggen dat de democratie een soort vrouwelijke heerschappij is, niet in de directe betekenis, natuurlijk, maar als zwak, emotioneel, incompetent, ineffectief, soms schandelijk, verleidelijk, enzovoort. En het is echt zo, en om deze reden wordt de democratie vaak vervangen door een sterke gecentraliseerde heerschappij (tiran- nie in het oude Griekenland, of communistische, resp. fascistische, dictatuur), of het volk kiest op zijn minst een politieke figuur met ijz- eren vuist, of een aristocraat. Ik kan er ook aan toevoegen dat het een gemakkelijke *opname van vreemde elementen* mogelijk maakt, zoals: presidentiële instelling, meerkamerparlementen, buitenparlemen- taire protesten, demissionaire regeringen, rondetafelgesprekken, en anderen — nou ja, een hoer slaapt met iedereen die goed betaalt, nietwaar? Dit alles kan soms nuttig zijn, en ik stel zelf enkele nieuwe elementen van democratie voor, maar u weet dat de seksen twee zijn, slechts één is niet genoeg, en om deze reden is deze vorm van regeren, net als de andere (zeg, de dictatuur), niet in staat helemaal alleen te functioneren; of we moeten een hermafrodiete structuur van heerschappij opbouwen; of ook veranderingen in de tijd te verwachten.

Hoe dan ook, de vrouwelijke aard van democratie kan veel van haar fenomenen goed verklaren. Bijvoorbeeld: het is vooral goed voor *verandering*, niet voor langdurige stabiele heerschappij, en dat zijn de vrouwen, ze willen verschillende mannen hebben (terwijl de laatsten gemakkelijker gewend zijn aan één en dezelfde vrouw);

het is een regering *zonder* een constant doel en werkt goed dan en daar, wanneer en waar geen vitaal doel bestaat, gewoon om een interessant leven te hebben, en ik kan u uit eigen ervaring zeggen dat het voor een vrouw niet zozeer belangrijk is wat er te eten is, maar hoe ... de tafel *gedekt* wordt, letterlijk, wat is het *tafelkleed*; dan is het belangrijkste voor de democratie hoe er *op dit moment* wordt geleefd, niet of een bepaalde partij goed of slecht is, maar alleen voor vandaag, het streeft niet naar een duizendjarig *Reich*-rijk van licht als paradijs, of naar een stralende communistische toekomst, en ook de vrouwen leven in het huidige moment; enzovoorts. De democratie *vertrouwt* op de *onredelijkheid* van het bestuursorgaan en de onmogelijkheid om de beste politicus of partij te vinden, en verandert deze eenvoudig; het heeft ook *geen moraal* (waarom dit?) en houdt van alles wat er gebeurt, zolang het democratische spel maar doorgaat! Toch creëert het hierdoor een uitstekend werkend ... *Perpetuum mobile*, het *vernieuwt zich op de plaats*, wat elke vrouw figuurlijk gesproken ook doet, als ze nieuwe mensen ter wereld brengt.

13. Andere momenten

Als ik mijn geplande dozijn punten al heb geschreven, betekent dit dat het tijd is om dit materiaal te beëindigen. Ik zal hier enkele momenten benadrukken, waarover ik alsof ik ben gesprongen, maar die belangrijk zijn, zodat ik me zelfs in de ... andere wereld zou schamen, als ik vergeten ben ze te verduidelijken! Het enige is dat tegenwoordig, in de tijd van computers, alle officiële stemmingen op een *open manier* kunnen worden uitgevoerd, dus moeten ze op deze manier worden uitgevoerd! Dit moet niet moeilijk zijn om uit te voeren — aangezien de vorige eeuw geld wordt ontvangen van machines en hier geen kardinale fouten uit zijn voortgekomen —, met het gebruik van wachtwoorden, en niet in één dag, waardoor alle mogelijke statistieken kunnen worden gemaakt, wat is, als u het mij vraagt, heel belangrijk. Meer nog, op deze manier wordt het mogelijk gemaakt om ook in een paar *rondes* verkiezingen uit te voeren, wat ons in staat zal stellen de iteratieve selectie te realiseren, dat is de *enige* mogelijke keuze van onderaf, die al eeuwen wordt gebruikt.

Verder, de geheime stemming mag alleen in kleine groepen plaatsvinden, waar men bang kan zijn om openlijk zijn of haar stem te uiten. Ook moeten alle parlementsleden, als verantwoordelijken voor het hele land, precies in het *hele* land worden gekozen, niet in regio's, waar ze in veel gevallen niet kunnen worden gekozen, maar in het hele land kunnen de stemmen volstaan. En als er op partijen wordt gestemd, dan zijn de namen van de concrete personen niet belangrijk, elke partij kan en moet voor de verkiezingen een geordende lijst maken en publiceren met de namen van haar kandidaten.

En ook — ik denk dat dit erg belangrijk is — er moeten veel en vaak ingevulde *vragenlijsten* door de massa worden beantwoord, laten we zeggen, ongeveer een dozijn vragen per maand; ze mogen niet dwangmatig zijn voor de regering, maar dit is zeer belangrijke informatie; en dit moet worden gedaan door één centrale instantie, niet door verschillende media of bedrijven, en ook met het gebruik van wachtwoorden.

Er kan ook gestemd worden voor een *paar machten*, laten we zeggen 5 (waarbij de volgorde van de keuze van belang kan zijn of niet). Of er kan niet alleen "voor", maar ook "tegen" worden gestemd en dat geeft een heel ander beeld op het politieke toneel. Of er kunnen enkele *fasen* van macht zijn, waarvan de eenvoudigste *twee perioden* zijn, van de dictatuur en de democratie, maar *van tevoren* gepland, niet om via revoluties tot hen te komen. En andere varianten; zoals ik al liet doorschemeren, de democratie biedt veel mogelijkheden, het is niet slecht *in principe*, maar helaas, de mensen zijn nog steeds ... dom genoeg, en daarom is het niet goed genoeg!

Ah, ik moet ook iets zeggen over de *protesten*, want ook hier gebeurt alles tegen het noodzakelijke in, niet op de juiste manier. Ik bedoel dat mensen hun mening willen uiten, en ze moeten deze kans krijgen, maar niet om de normale manier van leven te belemmeren, maar ze doen precies dit, en vinden gewoon werk voor de politieagenten, om tussen de demonstranten en de voorbijgangers te staan. De juiste beslissing is om alle protesten op *speciale plaatsen* toe te staan, en hiervoor kunnen de *stadions* worden gebruikt, waar alles van verschillende kanten kan worden gefilmd en later waar nodig kan worden getoond, maar ook realtime op grote schermen voor de belangrijke instellingen. Dit is een voor de hand liggende afstand, die vandaag gemakkelijk kan worden gerealiseerd, maar ik denk dat het nergens wordt gedaan. Er moeten ook inspanningen worden geleverd om *niet* tot dergelijke protesten *te komen*, waar een commissie moet bestaan en iedereen die zijn of haar mening wil uiten, moet worden toegestaan om ervoor te komen en dit te doen, dan moeten de meningen worden geëvalueerd en moet er een besluit worden genomen, maar deze meningen moeten in ieder geval ergens worden *bewaard* en toegankelijk worden gemaakt voor alle geïnteresseerden (niet op de manier waarop het Bulgaarse officiële publiek uw unieke Jotata op een volledig barbaarse manier behandelt). Er moet ook een mogelijkheid zijn om voor sommige nieuwe partijen of groepen mensen (laten we zeggen: vredesbeweging, of werkloze intellectuelen, of alleenstaande moeders met kinderen, enz.) toegang te krijgen tot een hulpkamer, voordat ze beginnen te protesteren.

14. Voor- en nadelen

Ah, ik wil uw aandacht hier vestigen op dit moment, dat een belangrijk kenmerk voor elk ding, of regeringsvorm hier, het effect in de *toekomst* is, waartoe het leidt. Ja, maar als we uitgaan van de dialectiek, dan verandert (bijna) elk ding in zijn ... *tegendeel*, en dit betekent dat als iets als *slecht* wordt beschouwd, dit later tot iets *goeds* kan leiden, en vice versa (waar het laatste door niemand wordt ontkend — neem het spreekwoord dat de weg naar de *hel* geplaveid is met *goede* voornemens)! Hebt u dit begrepen? Ah, dit betekent dat vanuit dit standpunt de gecentraliseerde heerschappij beter is, omdat het leidt tot democratie, maar dit laatste leidt tot sterke macht, en is daarom slechter! En dit wordt toegevoegd aan de opvatting dat de gecentraliseerde heerschappij een *moreel excuus* heeft, dat het ergens op *gericht* is, terwijl de democratie nergens naar streeft, en daarom spuug ik zo hard op de democratie.

Deze ontkenning van zijn eigen kwintessens kan ook worden opgemerkt door de partijen of het geld of de geslachtsgemeenschap (of de ... kennis), waar bijvoorbeeld: alle deelbelangen spreken elkaar tegen en leiden tot één partij, wat betekent geen echte partij, of veel geld leidt tot zwak en later tot geen interesse voor geld, of de geslachtsgemeenschap ontkennt zich ook op het einde (of veel kennis — hoe is het met uw Jotata — leidt tot het ontkennen van verdere kennis — omdat het op een dag zal komen dat ... het universum zal beginnen te *krimpen*, en dan zal blijken dat alles voor niets en weer niets was, waar bijvoorbeeld, de eenvoudigste geneugten van het leven lijken meer bevredigend). Ja, dit is zo, maar dit zijn filosofische observaties, dus het is beter om er niet diep op in te gaan, ik wilde u alleen laten zien dat elke medaille twee kanten heeft, en de democratie heeft zich in veel landen niet als beter, maar direct als slechte getoond, en daarom is het nodig om hier meer aandacht aan te besteden.

Maar meer opletten betekent compromissen sluiten, dat is zo, maar we houden er niet zo van, we willen totaal reageren. En echt, als we een blik werpen op de huidige democratie en die van voor een eeuw (laten we zeggen in 1910), dan moet het duidelijk zijn dat we niets hebben veranderd aan het westerse democratische model, maar in plaats daarvan hebben we twee wereldoorlogen gehad, hebben we de radicaal verschillende volksdemocratie uitgevonden, en hebben deze ook volledig weggegooid, maar zijn we niet tot een compromis gekomen. Maar als we geen compromissen willen sluiten, dan gebeurt er gewoon veel *bloedvergieten*, dit is ons alternatief. Welnu, de mensen leven tegenwoordig welvarend (als gevolg van ons niet-natuurlijk: eten, drinken, kleding, huizen, etc.), ze zullen waarschijnlijk niet tot nieuwe oorlogen komen om economische redenen (hoewel dit niet kan worden gegarandeerd), maar ze kunnen hiertoe komen voor *morele* redenen, en zo niet precies tot oorlogen, dan misschien tot zelfmoordterroristen (om u te herinneren aan

een *Laden*-"jongen"). Zodat deze verdomde democratie leugens en bedrog mag zijn, maar dit is niet zo belangrijk, belangrijker is dat het kan worden veranderd, en daarom doe ik hier mijn verschillende voorstellen. Maar, zoals ik al zei, het hangt af van de mate van domheid van het gewone volk.

15. Slotopmerkingen

Aan het einde van dit essay wil ik u duidelijk maken dat ik het heb geschreven voor de *andere* mensen, voor de hele *wereld*, omdat ik mijn 70 al heb bereikt en anoniem publiceer, geen speciale wensen meer heb, geen geld of glorie nodig heb, en het ellendige pensioen dat ik ontvang is genoeg voor mij; als ik bovendien op Bulgaarse barbaarsheid kan spugen, voel ik me bijna gelukkig! En ik kan deze domme democratie ook *verdragen*, omdat de intelligente persoon *elke* vorm van regering accepteert, om de eenvoudige reden dat het beter is dan de anarchie. Wat me vooral stoort is dat de mensen overal om me heen naar de democratische regeling kijken als naar een volgend soort bedrijf of *handelszaak*, waar alles bedrog is, maar men niets kan doen, zo is het leven, terwijl dit voor mij op het *sociale gebied* valt en daarom moeten er andere criteria worden toegepast, zoals *liefde voor de naaste*, menselijkheid, religieus gevoel, zorgen, een soort van ... sanitair of priesterlijk werk! Nou, dit lijkt voor velen van jullie misschien een beetje utopisch, maar ik hou van de utopieën omdat ze logisch zijn, en uiteindelijk ben ik dit, ik zorg voor andere mensen.

OK, ik zal dit mijn hoofdwerk afmaken (hoewel *al* mijn werken kapitaal en fundamenteel zijn), ik heb mijn speciale veer al geslepen voor het laatste punt — dat is net mijn gewoonte —, en zal dit zeker maken, wees stil, maar eerst wil ik *mijn* potentiële lezers aanspreken. Dus, mijn lezers, neem me niet kwalijk, maar u zult zeker ... dom zijn, dit is te verwachten, ten minste 90 procent van de mensen is gewoon dom, maar ik hoop dat u dit *weet!* Omdat, zoals het bekend is van de oude Grieken, er domme mensen zijn die weten dat ze dom zijn, en dit is ... goed, want ze zijn gretig om iets meer te leren, om meer te weten, ze zijn niet erg blij met wat ze weten het al, en er zijn ook mensen die zo dom zijn dat ze dit niet opmerken (dit gewoon niet kunnen opmerken), maar daardoor heel gelukkig zijn. Zodat als u tot de categorie behoort van degenen die weten dat ze niets weten, u uzelf als hongerige vogeltjes zou werpen op de korrels van wijsheid die ik, Jotata-Atatoj, voor u heb gezaaid! Ik hoop dat jullie zulke lezers zijn en *al* mijn werken snel zullen verslinden, en dit is een correct gedrag.

Want, kijk hier, ik mag utopieën bedenken, maar het zijn mooie utopieën, ik droom dat *de politiek* zo hoog kan worden getild, dat het *in zo'n relatie blijft met het kapitalisme, waarin de dierbare God blijft*

tegenover de hele materiële wereld! Dit betekent dat de politiek goddelijk moet zijn, mooie *ideeën* moet bevatten, alles met elkaar moet *verbinden*, zodat het onaangename en gebrekkige kapitalisme als hernieuwd zal schitteren! Zelfs als is dit onmogelijk te realiseren, het ziet er zo goed uit, dat is het proberen waard! En hier is het laatste punt.

Juni 2021

[Closing remark: Hmm, in this way I have become in some small degree *acquainted* also with this language, and have come to my conclusions. And which are they, ah? Well, the most important conclusion here is that *all* languages are *bad*, except one! I will not play hide and seek with you, this one and only good language is ... my Bulgarian one! This is not a new topic for me, but now I have gathered more detailed proofs. All this thanks to the misunderstood democracy, and myself existing thanks to the barbarian reaction of our whole official publicity (which has led to my birth under this pseudonym)! And have in mind that I am comparing practically all Slavonic, and Teutonic, and Latin languages, or all *contemporary* ones, so that my conclusions are entirely justified. And mark also this, that Bulgaria is the unquestionable (outside of its borders) *barbarous* nation in the civilized part of the word, and that our Bulgarian language is the best and simplest of all other civilized and contemporary languages, and these two facts simply *cannot* be occasional, they must be somehow related! So that at the end of this my democratic *epopee* I may with clear conscience exclaim: *Long live Bulgarian language!* and *Down with the democracy!* Amen!]

— — — — —

Сконвертировано и опубликовано на <http://SamoLit.com/>

Сконвертировано и опубликовано на <https://SamoLit.com/>